

CAAT

M.T.T.B HABER - YORUM - AKSIYON
AYLIK GAZETE - 250 KURUŞ
DÖNEM: 2 SAYI: 12 MAYIS 1974

EY
HASTA
ÇAĞ

İSLAM' IN
NEFESİYLE
DİRİLECEKSİN

BEYLER! SİZ...

Adil Murad

Ankara'da Bürokrasinin bir çocuğu öldürüldü. «Karşı gruplar çatışması» teranesi bir kenara atılarak «Dönme Basını» gene bir şamata kopardı. Görkemli cenaze töreni, sol yumruklar, devrim and-ları... Ve koro: «Faşizm ge-ne salırdı!» Kime? Neye? Neden? Yok! Faşizm diye bir tehlike var; bu pusuda kol geziyor, adam vuruyor; gençleri kamplara ayırmış! Onlar olmasa: Türkiye de hiç bir hâdise olmayacak... Kahrolsun faşizm! Katil iktidar!...

Her gün bunları yazan, söyleyen, bağırın borazan-ların mevcut olduğu ülke-de zannederseniz ki «Faşizm» denen korkunç bir be-gizim; bu masum insanları boğazlıyor, kesiyor, öldürüyor buna benzer sözler Mec-lis kürsülerinde Senatoda da bile söylenir artık; Hem de gürültülerle söyleniyor, uğrunda kavgalar çıkarılıyor.

Faşizmi müdafaa edecek değiliz «Bütün izm'ler insan idrâkine giydirilmiş de-ğil gömlekleri. Hepsini de Av-rupalı... Biz bütün izm'lerin, ideolojilerin birer yarım ha-kikat olduğunu, insanı bütü-nüyle ifade edemediklerini, parçaya hitap ettiklerini ve ideolojinin bir sınıf yalanı olduğunu katıyette inanıyor-ruz. Bir iman medeniyetine tabiiyiz ve talibiz. Yeniden «Diriliş» sancuları çekiyoruz.

Kapitalist ve Komünist sis-temlerin dışında 1000 yıllık tarihi mirasımıza sahip çı-karak, sınıfsız, imtiyazsız, aşk ve merhamet nizamına hasret duyuyoruz. Uzun u-zun Dünya Görüşümüzü burada anlatacak değiliz. Öyle sloganlarla anlatacak bir dâvamız yok. Arayan, susayan insanların tecessü-süne açık sabırla ilimle bu lunabilecek bir nizam üç-beş sloganla, şamatayla öğ-retilmez!.. Sözünu etmek is-tediğimiz basit, herkesin bil-digini sandığımız objektif vakialardır. Ama heyhat!

«Mesele» o kadar ciddiye-tini ve namus ölçüsünü kay-betmiş ki artık «nizam» fa-lan tartışılmıyor. Artık mü-cadele, görülen ve yazılan kendi ifadelerini bile «in-kâr» eden, yalancı sahte-kâr ve hayasızlarla; namus çerçevesinde düşününlerin mücadelesi hâline geldi...

Adam bağırıyor: «Oğlum Faşizme karşı mücadele ve riken öldü! O yiğit bir devrimciydi! Halkın yanında, halkı soyanlara karşı çarpıştırdı!...» Allah, Allah!.. Yahu, bunu kim söylüyor? Filân... Bu adam Ankara'nın sosyetik muhitlerinin sosyetik hayli değil mi? E-vet! Peki bu adam ölün-ceye kadar bir gece baskı-nı sonucu kaptığı imtiyaz-la devletin 20-30 binini ce-be indirmiyor mu? Evet! Ayrıca devletten bu ölün-ceye kadar se... ünvanını almadan evvel bulundu-ğu mevkinin emekli maa-sını da almıyor mu? Evet!

Peki bu sol yumruğunu sık-mış Anne Ankara'nın Sos-yete muhitlerinin kadını değil mi? Evet! Peki bu ö-teki parmaklarıyla hangi Halkın kadını temsil edi-yor? Bu burjuva yaşayışı la kimin derdiyle ilgilen-miş? Halktan kiminle gö-rüşmüş de hemhal olmuş? Söyleyin beyler! İnsan de-li olacak! Eğer imtiyazlı bir sınıf varsa, bunlar! On-ları halk mı seçmiş ölün-ceye kadar se... diye? On-lara halk mı demiş: «Ben-im paramdan ayda 40 bin liraya yaklaşan cebel gelir temin et, helâl olsun!» di-ye. Eğer vurguncu arana-caksa, bunlar! Milleti, dev-leti soyan aranacaksa, bun-lar!... Halk sömürülenler a-ranacaksa, bunlar!... Peki ölen bu gencecik vatandaş neyin mücadelesini veriyor-muş bakalım? Bu paşaza-de, vurması gereken biri-lerini arıyorsa işte Annesi ve Babası... Halkı sömü-renlerle savaşan yiğit bir devrimci ise ilk mücadeleyi bunlara karşı vermeliydi... Nerde... Bakın bu devrim-ci ve devrimciyelere. Çoğu Bürokrasinin, Sosyetenin çocuklarıdır. Ve anne ba-balarıyla da katıyente ara-ları açılmaz! Çünkü «bu kelemün» soyundan gelen ebeveynleri, her devrin nefsanî hayatına ve cere-yanına açık fakat İslâma kapalı bir zümreye mensup turlar. Ebeveynleri ile a-raları açılan devrimciler varsa bunlar Anadolu'nun köylü çocuklarıdır... Ana - Babaları namazlı abdestli, dindâr kimselerdir. Bu oğ-lan veya kızda belki başlan-gıçta öyleydi. Ama ne za-man ki «baticı»ların ağına düştü, papaza kızıp orucu bozmak gibi —Muharref Hristiyanlığa bakıp «Din Afyondur!» diyen, hayatta İslâmı tanımamış, hakkın da tek kelime bilmeyen, Marksın sözünü mal bul-muş mağribi gibi kaparak dinsizleşiverdiler. Bunlara ait, her ebeveyn - çocuk çatışması!... Onu da meyda-na getiren Halkın gerçek düşmanı Bahçî, Materyalist hainlerdir!... 150 yılın eñi timlerinin mahsulleridir, bunlar. Onlar oltaya takıl-mış veya kaşpna kıştırıl-mış birer kavdırılar. Cahil dirler. Yakın tarihin ciya-yetlerini ihanetlerini bil-mezler. Zavallıdır! Onun için «sürüye» beyinsizce ta-kırlılar ve onun için beyin sizce slogan söyler, bağırır ve uğrunda can verirler. Bunların fikir babalarının kimler olduğunu «Bir mem-leketin basını ihanet için-de olursa» (Millî Gençlik sa-yı 11)de kısaca anlatmış-tık...

Şimdi bu aklaksızlar kol-pektif şirketi kendilerine doğmuş, iyi - kötü bir alter-natif yani «sağ» tek mesul-ün emme çabasında; Ne-den? Çünkü eskisi gibi ün-versitelerde boruları öt-müyor. Açın bakın gazete-lerine ne diyorlar: «Faşizm!... Aşırı sağ!... Can güvenliğini bozan, okuma-yı engelleyenler!... Katil-ler? Kan dökücüler!... A-

man Yarabbi! İnsanın fe-raseti kalmasa bu kadar be-yin yıkama şebekesi ortasın da bunlara kanıverecek!... Yahu, el insaf! Bu kavgayı kim çıkardı? Siz değil mi? Sıkıyönetim mahkemelerin de siz demediniz mi: «Biz ihtilâlcî işçi ve Köylü Parti-sinin neferleriyiz» Sokak-lara! «Yaşasın Halk Sava-ş!» «Tek Yol Devrim» «Kur-tuluşu kadar savaşa de-vam!» diye yazanlar siz de-gilmisiniz?... Şehit (!) de-diğiniz yoldaş ölülerinizin düzenlediğiniz görkemli ce-naze törenlerinde!

«Dil farkı bilmeyiz
Din farkı bilmeyiz
Hazırladık son kanlı kav-kaya
Başta bayrağımız Leni-nizm!...»

diye bağırınlar siz değil-mi-niz?

Makinalı tüfekler, tom-sonlar, bombalarla yakala-nan siz değil misiniz?

Daha dün Malatya da Bekçiyi, Polisi kurşunlayan halkın evlâdını yetim bira-kan siz değil misiniz?

Konsolosluklara bomba atıp halkın çocuklarını kü-çük yavrularını öldüren siz değil misiniz?

ODTÜ'de er Mevlüt Me-riç'i siz vurdunuz mu? Ka-çarken şoförü boğup ban-yo küvetine bırakan siz de-gilmisiniz?

Hatta, yavrusunu yiyen kediler gibi birbirinizi bile boğazlayan siz değil misi-niz? İşte Devrimci Mustafa Kuseyriyi vuran Nejat A-run, işte sandık cinayeti...

İşçiler birleşin, silahla-nın, ihtilâle hazırlanın di-ye işçiler arasında dolanan, fabrikalar da onları biling-lendiren (!), grevler de, yürüyüşler de onları polis-le çatıştıran siz değil misi-niz?

El hâyâ! El insaf!
Bizim metodumuz «ihtilâl»dir diyen...

Elne silâhı, makinalıyı, bombayı almış; ben ihtilâl ciyim diye nârâ atan...

Hazırladık kanlı kav-gaya! diye Kan arayan siz-ler nasıl oluyorda masum rolüne bir anda bürünüver-yorsunuz. Beyler gazetele-rin köşe başlarını istilâ e-den Komünist haydutlar; ihtilâlciler kan içiciler; ço-cuk, er kadın katilleri!... Si-zi de vuran, sizi de temiz-leyen, sizin de kanınızı akı-tan, çıkınca nasıl oluyor-da «imdat!» «Can güvenli-ği!» «Katil iktidar!» «Katil-ler bizi öldürüyor!» diye bağırabiliyorsunuz? Utan-manın, hayanın sizin vic-danınızda yeri yok mu?

Nerde olacak değil mi? Materyalist için herşey «madde»dir... Allah, vicdan; kitap (haşa) yok. Tek bir şey var. Kan ve ihtilâl...

O halde «Kan» «Kanla», ihtilâl'e ihtilâl'le cevap ve-recek bir alternatif'in —is-ter istemez.— olabileceğini düşünün. Yeter artık. Ha-yasızlığımızdan ve şamata-nızdan bıktık;

SEN ONSUZ BEN SONSUZ

Bir ruhum var, kırık dökük.
Bir araya gelmez neden..
Bende bir kalp..yurtuk sökük
Bir sır alır, her seneden...

Sormasınlar beni, benden,
Gizli kervana baksınlar
Ayrılsa bu ruhtenden
Allıp fezaya taksınlar.

Yaşamak önünde bir set
Huzurunda bir leğilem
Vermiş bana bir ruh ceset
Ya beşimüdü bendeğilem.

Ben her düşünceye durak,
Ölüm gözlerimde hisim
Ruhumuz susuz, gönlüm kurak.
Fikir çölünde kalmışım

Gül almışım nurlu elden
Yalnızlığın yolları dar
Geçtim deli bir tünelden
Gittim sonsuzluğa kadar

M. Yaşar ARGÜL

Sebil

herşey hak için

haftalık tarafsız siyasi, edebi, tarihî, gazete

**KADİR MISIROĞLU
ve
arkadaşlarının**

**kılıçlaşan
kalemleriyle...**

OKUYUNUZ

muhabere adresi P.K. 808 İST.

CIHAD ADAMI ve KARŞISINDAKİLER

HASAN FEHMI ULUS

Biz pasifmişiz ,hatta korkakmışız. Biz, yani saf müslümanlar kesimini, Karşımızda olduğunu artık iyice açığa vuran sözde hakikatten yana bir grup böyle diyor. Cesaret ve atılganlık gibi yiğitçe sıfatlar hep onlara mahsus şeylermiş. Ve daha neler, ne tutarsız idialar.

Önce söyliyelim: Müslüman, saf anlamda müslüman toplum içinde seçilmiş kişidir, seçkin kişidir. Fazilet ve vakarla donanmış olarak bütün dikkatleri üzerinde toplamış bir ideal temsilci sidir. Sıradan bir adam, gelişmiş zel bir kimse değildir ki cılız ce dellemelere girsin ve boş yere enerjilerini tüketmesin. Kaldı ki Müslümanın gücünün tükenmesi diye her hangi bir kaygıya da mahal yoktur.

Cihad mı? Biz onu farzların farzı biliriz. Cihada can atarız baş vermeyi göze alırız o uğurda Fakaat, çok mühim bir nokta çıkarıyor ortaya; cihad nedir sorusu; Allah yolunda yalnız Allah için çalışmaktır cihad. Söyleyin bakalım, bu değişmez esası göz önünde tutarak cevap verin, siz kimin yolunda neyin kavgasını veriyorsunuz!

Yukarıda bir kaç kez tekrarladığım bir kelime var: Bilhassa söylüyorum bu kelimeyi. İslamın temeli saffet ve halisiyettir de ondan. Kişi eğer saf manada Müslüman değilse, kafasını ve ruhunu bir takım kötü hatta küfre rındıramamışsa gerçekte Müslüman sayılamaz. İşte onun için saf olmak şartını başa alıyor ve onu sık sık tekrarlıyoruz. onu sık sık tekrarlıyoruz.

Bilen bilir ki, yeryüzünün en yiğit insanları müslümanlar arasından çıkmıştır. Medeniyette örnek kahramanlıkta anıt kişileri müslümanlar. Bu eskidendi şimdi öyle değil diyemez hiç kimse. Allahın yolu kaybolmamıştır, hakikat geçmişte olduğu gibi bu günde ortadadır. Dün tarih sahnesine çıkan ve yükselttiği sesle bütün dünyayı ürpertiyle dolduran kendine çağırın Müslüman yani İslam savaşçısı bugün de zaman içindeki yerini almış ve kavgasını başlatmıştır. Batıl adamı başlatmışta bunu göremez, görmek işine gelmediği için göremez ve hep kendini güçlü sanır. Ahmakça bir gurur oylar durur onu. Olanlar fakat o sürekli aldanandır, kaybedendir.

Karşığı katışığı olmayan bir müslümanlıktır istediğimiz. Biraz ondan biraz bundan felsefesi inancımıza aykırıdır. Esas olan bütünlük. Yani hepçilik Çocukluğumuzda İlahi amentü'yü öğretilmişti bize büyüklerimiz. Dünyada bundan daha isabetli bir davranış düşünemiyorum. İslam bu altı ilkede özetlenmiş imanın fezâlara sığmaz muhtevası bu. Hakikat bu olunca başka insanlara ne kalır! Batıl türü sayılama yacak kadar çoktur, batıl dava güdenler de sürü sürü. Yazmam başında işa

ret ettiğim grup işte bunlardan birisi.

Komünizme düşme olmak... A menna, Masonizm kapitalizmi ezemek Kabul. Fazla uzatmadan hem de üstüne basa basa soruyorum: düşman sadece bunlar mıdır? İkr eadilemez ki, bunların yanında bunlardan daha tehlikeli düşmanlar, düşmanlıklar da vardır.

enim düşman kutba bakış açtı. düşmanı surf bi kavram olarak bile ele alım tarzım seninkinden çok daha mükemmel ve geniştir. Ve ben ortaya çıktığımda İslam tarihinin canlılık ve dirilik kazandıran şuuruyla dolu olurum. Bir uhud bir bedir, bir hendek hafızamda sürekli yaşar. Cihad aşkımla tükenmezliği yanında geçmişte yaptığım ve gelecekte de yapacağım savaşların kesin zaferini duyuramıyorum. Heyecanım hiç gevşer.

Biz Peygamber ve şahsbe içinde yürüyen bir kitleyiz, pırıl pırıl bir gençlik kadrosuyuz. Müslümanlarız. Yalnızca İslamı tanıyor, batıl düşüncelere kurullarca düzelmüş sistemlere inanmıyoruz.

Sen ser'i şerife inanır mısın? Ama ben inanırım. Öyle inanırım ki onun dışında kalan başka hiçbir şeye inanmam. Şeytan iğvâsı, çağ sapıklığı, kişi düzmesi ilgilendirmez beni. Aldır mam. Çünkü dirençliyim, som ve yekpare iman bütününe sahibim. Ben sa hâbe tipi bir müslüman olmak davasını daym, sahâbe benim gözümde peygamberden sonra yeryüzünün en hayırlı insanıdır.

Sen ki, sahâbeyi bile küçük gören sin. Bir kısmı küffârı onun müstesna şahsiyetine tercih edensin. Bu fark... Bu farka ve benzeri fazlılara dikkat!

Karşımızda ne kadar da çok klik ve gruplar var. Her biri bir çamur bir leke sıçratmak istiyor üstümüze. Şu veya bu sebeple, yada hiç bahane görmeden, her hangi bir girişimde bulunmadan müslümanların zayıf oldukları maktan çekindiklerinden, sönük bir hayat yaşadıklarından tutun da en ol madik iftiralara kadar hatta bazan işi tedbir ve tehdide bile vardırarak tititli yağmurlar koparıyorlar.

Halbuki durum hiçte onların sanacağı gibi değil. Bilhassa son dönemde lar kendilerine görmüşlerdir. Baş kal dımsırlardır küfre, şeytanın kurduğu Müslümanlar iyiden iyiye toparlanmış dözene. Her müslüman yurt sevgisiyle dolu olarak her çeşit dış tesire karşı durmuş ve mücadele bayrağını açmıştır.

İslamın aydınlığıyla aydınlanan aydın gençler giderek çoğalmaktalar. Yurdun her yerinde görülmekte bu çoğalış. Bu gençler bu çağın kahramanları olacaklar toplumun kendini bulmasında öncü rolü oynayacaklar. İşte karşımızdaki batıl güdücülerini şeytanın kuyruğu durumundaki şer sürülerini kudurtan da budur. Hakikattan yanaymış gibi görünüp te hakikat düşmanlığı yapan dava simsarlarından çektiğimizi som küfür ehlinde çekmedik.

MILLI TÜRK TALEBE BİRLİĞİ
GENEL BAŞKANI RÜSTÜ ECEVİT
VE MUKADDESATÇI GENÇLİĞİN
RUE YOGURUCUSU ÇİLE ŞAİRİ,
USTAD NECİP FAZİL KISAKÜREK
«MILLİ GENÇLİK» GEÇESİNE
TEŞRİF EDERLERKEN...

VAKİT ÇOK YAKIN

Gidip geliyorum yerle çok aram
Başımı yıldızlara çarparak,
Görüntüler düşüyor üstüme arştan
Ak ak.

★ ★

Unut ve atılm yazdı sözlüğünde
Önemli yol yollara kurulan barikatla
Bitti hazretim büyük nutuk günü için
Uzak değil vakit yarın.

★ ★

Ve artıyor hızım gitgide
Sesler duyuyorum ötelerden,
Kaçan hayaletler ürken kuzgunlar
Kudu sözler söylemekteyim ben.

★ ★

Mevsimler gelip geçmiş
Kar yağmış hep bir kara kar,
Fakat muştı dünyaya muştı insan
Göklerde bahar işaretleri var.

HA-FE

İSLAM ÜLKELERİ ZİRVE KONFERANSI

VE

FETİH HAFTASININ

HABER VE YORUMLARI

Gelecek Sayımızda

MARUZAT

* ÇATI Gazetesinin neşir ve dağıtım vazifesini gönüllü olarak kabullendiğimizde «Yekpare ve bütünlüğünden zerre feda etmez iman davasına, azamî ölçüde, bütün saimiyetimizle emek vermek istiyoruz» demiştik. Her sayımızda, hak davasının yolcusu olmanın şuuruna ermeye çalışırken, koşaacağımız günlerin umuduyla, şimdilik düşe-kalka ilerliyoruz.

Çatı'nın Nisan sayısını neşredememenin neden ve niçinlerini izahla lüzum görmeden, genç kardeşlerimizden özür diliyerek, 13. sayımızdan itibaren 15 günlük gazete olarak neşre devam edeceğimizi duyururuz.

Mücahid kardeş, «ÇATI, benim gazetem» demelisin. Demeye mecbursun. Diyeceksin.

ÇATI

İSLÂM ÂLEMİ ve MÜŞTEREK İRFAN

B ilindiği gibi Nisan'ın son haftalarında Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk resmi bir ziyarette bulunmak üzere Irak'a gitti. Bu ziyareti takip için Türkiyeden bir takım gazeteciler de Cumhurbaşkanımızın yanında bulunuyorlar ve gazetelerine gezi intibalarını gönderiyorlar. Bunlardan biri olan Güneri Cıvaoğlu bu seyahat esnasında çok Câlib-i dikkat bir hususu yakalamış: Ama bilerek, ama bilmeyerek. Gazetelerine gönderdiği 26 Nisan 1976 tarihli yazısında aynen şunları yazıyor.

BİZİM HESABIMIZ BAĞDAT'TAN DÖNMEDİ

Bağdat'ta ikinci günümüzü tamamladık. Bu arada Arapça bilgimizi de bir hayli arttırdık. Şimdi ilk günden kalan ve Arapça bilgimizin arttığını gösteren intibalarımızı iletelim. Bir söz vardır (Yanlış hesap Bağdat'dan geri döner) diye. Hatta bizim uçagın pilotunun mu, yoksa uçagımıza eskortluk yapan 4 adet MİG-23'lerin mi bilinmez. (Bir yanlış hesap) oldu ve Bağdat'ın askeri havaalanına indik. MİG-lerin, koruganların, ağırlara gizlenmiş uçak refuajlarının arasına. Uçagımıza bir tuğbay geldi. (Sebeb) diye sordum. «Yanlışlık» dedi.

Neyse Bağdat'dan dönmedik. Tekrar havalandık. Beş dakika ötede Bağdat'ın kuzeyindeki törenin hazırlandığı havaalanına indik.

«El intizar» böylece beklemek gerektiğini söyledik şoförümüze. Sonra:

(İstikamet sefaret il Türkiye) yani (Türkiye Sefaretine gidelim) diyorduk.

Birden önümüzde yaşlı bir kadın çıktı. Teoman Erel bağırdı:

(At'i nazar)

Bilmem anlatabildim mi? Teoman (Dikkat) diye uyarıyordu şoförü. Şu satırları Türk sefaretinden yazıyorum; Biraz sonra şoförümüze söyleyeceğimizi biliyorsunuz. (Kasri ul reis) ken dimize göre (başkanlık sarayına gitmek istediğimizi) anlatmaya çalışacağız bu dille.

Aslında Ul' nerede kullanılır ya da ne zaman (El) denir, pek bildiğimiz yok; Ama anlaşıyoruz işte, zaten önemli olan da bu. TRT Haber Müdürü Erdiç Sağlam taksij kapısını aceleyle biraz sert kapatınca şoförümüz bizim

Korutürk Kerkük'te sevgiyle karşılandı

Korutürk şehre girerken caddelere yığılan büyük kalabalıklar büyük tezahüratta bulundu

Kerkük Türküsü

Bir vatan parçası unuttum tâ Iraklarda
Esir yaşıyor, zulmün altında boynu bükkük
«Men Türkmenem, Türkmenem» diye haykırın Kerkük
Can veriyor, uğruna öldüğü topraklarda.

★ ★

Bir vatan parçası unuttum tâ Iraklarda
Kaderimi, alınyazısı bu kördüğüm
Daha ne kadar inliyecek şanlı Kerküküm
Kızıl bayraklar altında, kara bayraklarda

★ ★

Bir vatan parçası unuttum tâ Iraklarda
Silmemi tarihden moskof zulmünün izi
Kerkük'de gör Çanakkale'deki İngiliz
Zaferler, zaferler arama sun'î taklarda
Bir vatan parçası unuttum tâ Iraklarda

— ANT —

Mehmet Mengüç

bu (El) ve (Ul)erimize bir nükte ile cevap verdi:

(El yavaş) hep birlikte gülüştük.

YILLARIN BİRLİĞİ: Aslında şu yukarıdaki satırların bir Bağdat'dan Türkiye'ye ulaşabilirdiği nükte mesajında çok daha derin bir anlamı var. Yüzyıllar ötesinden günümüze kadar gelen ve silinmemiş bulunan (ortak izler) bu.

Aynı bölge uygarlığının Osmanlı hoşgörüsünün teknesinde, ortak din mayası ile yoğrulmuş bir kültür. Bir gelenek birliğidir söz konusu olan. Bu gün artık kesin özdeşlikten söz edilemez ama oradaki büyük benzerlik de tartışıda götürmez.

Su bizim unutturulmak istenen Türkçeyi, biraz zorladık mı üç kıtada derdimizi anlatamı yeceğimiz köşe yok gibi. Aynı şeyleri Yunanistan'da, Arnavutluk'ta, Yugoslavya'da da gördüm.

Yukarıda satır satır aynen iktibas ettiğidüşünelim ve artık anlayalım ki «Dil davası» «Uydurukçacılık» denen şey aslında kuru bir dil meselesi, ilmi münakaşa, nesiller arası çatışma, dil'in tabii değişmesi falan değil; doğru dan doğruya İslâm medeniyetinin müşterek irfanıyla Türk Milletinin bütün bağlarını kesmek, koparmak ve zorla Batı uygarlığına peşkeş çekmek veya ortada bırakmak için yapılmış bir ihanet hareketidir. Bunun için de «tükük»lerle konuşan ve yazan İslâmî dünya görüşüne müntesip kimseler kendileriyle tamamen tezat teşkil eden bir vaziyet karşındadırlar. Biz İslâm Medeniyetinin müşterek irfan hazinesinin malı olan kelimelerle mi yoksa zıppık-tı batıcı hâşinlerin hergün uydurdıkları iğrenç tilciklerle mi yazıp, düşünceceğiz? Bu büyük mesuliyeti samimiyetlerinden şüphe etmediğimiz, İslâmî dünya görüşüne sahip fakat büyük bir yanlışın içinde olduklarına inandığımız kimselerle hatırlarız.

ŞERİAT ve AKIL

ABDULLAH ÜMMET

Şeriat, geçmişin ve yaşadığımız a nın Babıalî isportasında, politika pazarlarında ve devrim edebiyatında pit pazarına düşmüş harcıalem bir esya takdimciliği edası ile söylendiği gibi medeniyeti yok etmeyi ve toplumlari nizamı karanlık çağlara itmeyi hedef tutan suursuz irtica zihniyeti değil İslâm hukukunun temelini teşkil eden Kur'an-ı Kerim ve Hadis-i şeriflerde anlatılan Allah nizamının ana ilkeleridir.

Kur'an kültüründen ve peygamber düşüncesinden ibaret olan Şeriat, ilk plânda insanlığı bilgisizlikten kurtarmak, vahiy, tefekkür ve ilim yolu ile akıl ve mantık ölçülerinde en iyie en güzel ve en doğru yaşama seviyesine yükseltmek ve onları uygarlık ulkanda Allah'a götürmek.

Medeniyetle modayı birbirine karıştıranlar, ilm'in kiblesi ile cehaletin yönünü ters-yüz edenler, aklın kâbesinden kaçararak renkli mantık salonlarında kelimelerle kumar oynayanlar semzem kuyusuna işeyen Yahudi misali şöhretli fikir pazarlayanlar, Allah'ın çizdiği sınırları mustakimde yaya kalmışlar ve İslâm düşüncesinin sınırları içine bile birememeşlerdir.

Kalubela andlaşmasından bu yana İslâm düşüncesi sınırları içinde yaşa

yan toplumlarda bu sınırları aşmama kâna cömürlerini cömürlerini bilmeden kaassubunda doglasak ve topunu bu zes bu ozunle arıvemece yansak. bu roşerüye vanyuen önce kâna kanun lanı one cevap vermiyor.

Şeriat aklı a nidapedir, akıl düşünmeyi yönetir, düşünce, bilgi, gerçek ibügiyi bulmak görevli bir arayıcıdır. Bilgi vahiy, inam ve sevgiye bağlayan Gazali şeriat ve aklı birbirine muhtaç iki mütemimim kabul etmektedir. Akıl araç, şeriat gereğdir. Şeriatızsız akıl, akılsız şeriat olmaz. «Akl'ı olmayanın dini de yoktur.»

Şeriat ve aklın müşterek hedefi, demokratik tiradenin peşinde koştuğu ve Allahın insanlar yükümlü kıldığı vahiy, akıl ve düşünceye ve ayrıca «İç imatî tesânüd» ilkesine dayalı üstün yaşama seviyesine ulaşmaktır.

«Şeriat, sahih inançlar ve doğru fiiller-iş, eylem, hareket, nizam, intizam, teknik, teknoloji, vesaire—manzumesidir» (Gazali/Mearic-ül Kuds) düşüncesinin doğurganlığına ve uygarlık atılımına engel olucudur. «Akl, göze nisbetle görme gibidir», «Akl şeriatla doğruya ulaşabilir.» «Şeriat da ancak akıl ile açıklığa kavuşabilir. Şeriat ile akıl, bina ile binanın temelini benzerler. Bina olmazsa temel işe yaramaz, temel olmayınca da bina yapılamaz.» (Gazali/Mearicül Kuds)

«Sadece akl'a tâbi olup şeriatın ı sığı ile aydınlanmayan doğruyu bulamaz. Aklın yorulduğu ve tikanıp kaldığı yerler vardır. Şeriatla akl'ı birleştirerek ayrıntıları bir noktada toplaya mayan, doğru yoldan çıkmıştır. Şeriat ile tahkiki — vahiy, tefekkür, bilim ve deneyi— bünyesinde toplayan tek fırka Ehl-i Sünnet Mektebidir. Bu mektebin mensupları peygamberin di-

li ile anlatılan ilâhi gerçeklerin inceliklerine ulaşırlar. Şeriatlerin iktizaları ile aklın icapları arasında uzlaşma yapmaya muvaffak oldular. Menkul şeriat ile makul hak arasında çelişme ol madığı gerçeğine eriştiler.

Kur'anla yetinip akıldan yüz çeviren güneşe karşı gözlerini kapatan gibidir. Akıl şeriatla beraber bulunursa, ışık üstüne ışıktır. «(Gazali/El İktisad Fil İtikad) Bunlardan birine şaşış gözle bakan, çürük ipe kuyuya inen kişi kadar budaladır.» (Gazali/İfayn e ser)

«Şeriat dıstan bir akıldır, akıl da içten bir şeriatır. İkisi de birbirine muhtaçtır.» (Gazali/Mearic—ül Kuds)

Şeriatla akıl birbirine muhtaç iki tamamlayıcı olduğuna göre, ikisi arasında herhangi bir çelişmeye yer aramak normal düşünce değildir. Şeriatla aklın ayrıldığı daha doğrusu farklı olduğu bir tek nokta vardır: Şeriatın sınırları aklın hududlarına nisbetle çok daha geniştir.

Şeriatin ayrı yaşayan akıl, başı boş yaban beygirine benzer. İslâm düşüncesinde demokra tiradenin hüriyet hududu yoktur. Fakat, «Koyu ve rin gütsinler, salverin yaşasınlar» kabilinden tamamen liberal de değildir. Aklın ulaşamadığı mucize ve müteşabihlere —anlamı kapalı din özülerine— başkaldırmak, liberal düşüncenin eylemidir. Gazali'nin kattığı düşünürler de bu türden kişilerdir.

Aklın hududlarında haddi aşmak ve metafizik ölçülere başkescmek şeriat ilkesi olduğu kadar aklın da ka nunudur.

Mahiyeti bizce meçhul mucizeleri, anlamı bize kapalı kalan din gerçeklerini inkar kalkmak henüz bilim ce bulunmamış ve kişioğluna sır kalmış tabiat olaylarını, fizik kimya kanunlarını ve güneş sisteminin ötesinde ki sonsuzluğu ve bu sonsuzluk içinde dönen gerçeklerin yokluğuna hüküm

kesmek aklın yetkisi içinde değildir. Atom daha düne kadar «Maddenin bölünemeyen en küçük parçası» olarak biliniyor ve bu böyle belleniyordu. Gezginler tarafından yeni dünya keşfe dilmeseydi, bu gün Amerika insanlık için yok olacaktı. Milat öncesi nsanına ay'a gtmekten deç uçaktan, otomoblden ve hatta motorskletten söz edilseydi, bu günün elle tutulur gözle görürlül gerçekleri, o günün insanına u laşılmaz bir hayal gelecekti. Geçmiş bizim için nasıl bir masal ise gelecek de hayalden öte değildir.

Mutlak reğerler ile izafi kıymetler arasındaki ölçü, Gazali'nin iç akıl, dış akıl dediği akıl — nakil tartışısı ile dengeye girmezse, düşüncedeki doğur ganlık asıl bu anda duracak ve topl um ister istemez yozlaşacaktır.

Fizik kanunları içine kapanarak metafizik dünyayı reddetmek aklın il klerine de ters düşen bir düşünce eyle midir.

Bizde şeriat muhtâfeti, İslâm'ın domalık fikirlere yer veremeyişinden doğmaktadır. Halbuki omda ile medeniyet arasında hiç bir ilişki yoktur. Mo da toplumları çoğu kez ilkelliğe götür en basit bir çalkama, medeniyet iso kişioğlunu ileriye iten büyük bir atı lımdır. İslâmiyet, modaya «Red» me deniyete «Evet» oyu veren bir uygarlık dinidir. Giyim kuşam, süksesı, muz gibi soyunma özentiscini öngören liberal yaşantı hastalığı ile medeniyet meydana getirilemez.

İslâm'ı Hz. İsa ile hiç bir ilişkisi kalmamış ve tamamen uydurulmuş Hristiyanlığın ve Hz. Musa'nın dinini kökünden kazınmış pahudiliğin şahsın da görmeye çalışın batı ve bizdeki laklakıyatçıları İslâm şeriatını akılcı lıktan uzak ve tamamen totaliter bir irtica zihniyeti olarak görmüşlerdir. Kur an kültürünü böyle bellemişler ve bize süreklilik olarak bu açıdan bakmışlar dır.

BATILILAŞMA KARŞISINDA GENÇLİĞİMİZİN DURUMU

Merkez Orta Öğretim Komitesinin tertiplediği 5. İstanbul lise ve dengi okullararası kompozisyon yarışmasına 97 lise ve 1500'ü aşkın talebe katılmıştır. 24 Nisan günü ön jürinin elemeinden geçerek finale kalan 20 kompozisyon, jüri, davetliler ve çok sayıda talebe kitlesinin huzurunda yazarları tarafından okunmuş, birinciliği Galatasaray Lisesinden Ahmet Halûk Dursun, ikinciliği Hasköy Lisesinden Fevzi Bayraktar, üçüncülüğü İmam—

Hatip Lisesinden Numan Kurtulmuş almışlardır. 4. Darüşşafaka Lisesinden Cemal Gündüz, 5. Vefat Sağık Lisesinden Erdil Köroğlu, 6. Motor Meslek Lisesinden Ziya Eryılmaz, 7. Erenköy Lisesinden İnci Agat, 8. Kasımpaşa Lisesinden Kemalettin Eser, 9. Çağlayan Lisesinden Berin Ataoğlu 10. Yeni Levent Lisesinden Zehra Katan olmuşlardır.

Jüriyi Kasım Yaman (MTTB Genel Sekreteri), Prof. Dr. Tahsin Barışoğlu (Eski Millî Eğitim Bakanı), Veli Aras (Edebiyat muallimi), D. Mehmet Doğan (Yazar), Sedat Yenigün (Edebiyat muallimi), Ali Aslan (Gazeteci, yazar), Hüseyin Coşkun (İşçi Bulma Kurumu Genel Md. Vekili) ve Hüseyin Özlük (MTTB Merkez Orta Öğretim Komitesi Başkanı) den teşekkül etmiştir.

Kompozisyon yarışmasında birinci olan eser: KÜLTÜR EMPERYALİZMİ VE BATININ YENİÇERİLERİ

G ünümüz Türkiye'sinin durumunu doğru değerlendirip, meselelerine doğru çözümler getirebilmek için işe geçmişe araştırarak başlamak gerekir. Çünkü Türkiye'nin bu hale düşmesinin sebebi geçmişten ibret alınmaması, hataların tekrar ettirilmesidir. İleriye dönük çalışmalar için tarihin bize önemli ipuçları verdiğini, dünün araştırılmasının aslında bugünün ve yarının araştırılması demek olduğunu unutmak bize pahalıya mal olmuştur.

Son yıllarda yapılan en büyük hatalardan birisi de; yeni dönem ideolojisinin geçmişi ve Osmanlı'yı inkâr etme politikasının aynı zamanda Osmanlı'yı tarih plânında da yok etme politikasına dönüşmesidir. Halbuki Türkiye Osmanlı toplumunun bir devamı, son aşamasıdır. Türk toplumu ve Türk insanı Osmanlı'nın izlerini hâlâ ve herşeye rağmen taşımaktadır.

Gençliğimizin geçirdiği aşamalar ve bugünkü durumu önemli ölçüde tarihimizin bilhassa son yüzyıllarındaki geçirdiği aşamalara bağlıdır. Bu sebepten bugünkü gençliğin durumunu incelemek için Osmanlı devleti zamanındaki gençliğin durumunu göz önünde bulundurmak gerekir.

Türk gençliğinin batılılaşması da Osmanlı'nın kuvvetten düşmesi ve yöneticilerin kurtuluşu batılılaşmada görmesiyle başlar. Batılılaşma deyince de ilk akla gelen Tanzimat'tır. Tanzimat'a kadar sekizyüz yıllık tarihin beslediği kültür ilk defa bu devreden sonra batılılaşma ve yabancılaşma hareketleriyle çarpışmak zorunda kalır.

Tanzimat'la İslâmî dünya görüşü reddedilmiş ve daha sonra dayandığı temel müesseseler yavaş yavaş ortadan kaldırılmış ve en sonunda da topekün imha ile yerine batı kaynaklı müesseseler getirilmiştir. Tanzimat'a kadar devlet kuvvetli bir bünyeye sahip olmakla beraber varlığını kuruluşundan aldığı gelenekle dengede tutabiliyordu. Tanzimat'tan sonra birdenbire çok değişik ve farklı fikir ve kavramların ülkesi oldu. Osmanlı devletinin yarı bu kadar çok dış kaynaklı fikir hareketlerinin mevcudiyetine ve kavramlar anarşisine tahammül edemezdi. Bu andan sonra süratli bir ba-

Ahmet Halûk Dursun

tilaşma ve yabancılaşma hareketleri başladı. Yakın tarihimiz araştırıldığında batılılaşma hareketleri ü zerinde açık-gizli bir yabancı baskı olduğu anlaşılır. Bu yabancı baskı batılılaşma hareketleri üzerinde olduğu gibi gençlik üzerinde de etkili olmuş Türk gençliğinin batı için zararlı olmayacak bir tarzda yetiştirilmesi için faaliyet göstermiştir.

Batıdan gelen fikir hareketlerinden ve kavramlar anarşisinden Osmanlı devleti'nin gençlerinde etkilendi. Bu dış kaynaklı fikirlerin yön türkler, İttihad ve Terakki, Türkcülük hareketlerinde etkisini göstermesi ve günümüzde de batı kaynaklı bir ideoloji olan Marksist sol görüşün faaliyetini sürdürmesi gençliğimizin hâlâ bu etkilenmenin tesiri altında olduğunu göstermektedir.

Türk'ü hedefinden saptırmak için her türlü silâhi deneyen batı vurucu gücü bulmuştur. Osmanlı'yı kendi silâhiyle vurma. Osmanlı'nı silâhiyle vurma. Bu büyük bir zekâ eseri göstererek Yeniçeri'yi doğurmuş, batının çocuğuna Millî Kültürü verdikten sonra batıyı vurmussa; Avrupa'da Türk çocuğuna batı kültürü vererek, kültür emperyalizmi uygulayarak, o'nu kendi öğ değerlerinden ve kültürlerinden uzaklaştırarak, milletinin aleyhine çalışır duruma getirmiş ve Türk'ü kendi çocuğuyla vurmıştır.

Kültür emperyalizmi'nin ilk safhadaki amacı geçmişle olan bağları koparmak, gençliği köksüz ve Millî Kültürsüz bırakmaktır. Bu konuda çok başarılı olmuşlardır, şöyle ki: Bugün gençliğin bin yıllık köklü kültürden bilebildiği ve öğrenebildiği sadece 50 yıldır. 950 yılı bilemez, okuyamaz ve anlayamaz. Okumaması ve nefret etmesi için de bu memlekette ellerinden gelen herşeyi yapmışlardır.

Batı bir yandan Türk gençlerini Millî Kültürlerinden uzaklaştırırken diğer taraftan eğitim ve öğrenimi kendine uyarlamak gayesiyle Türkiye'de sayısız yabancı okullar açmış ve bu okullar devlet'in her türlü denetiminden uzak faaliyetini sürdürmüştür. Bugünde bu yabancı okullarda Türk gençleri Millî Kültürden yoksun, kendi milletine ve geçmişine düşman olarak yetişmektedirler.

Kültür emperyalizmi'nin ve batılılaşmanın etkisi altında kalan gençliğimizde göze çarpan diğer bir husus da Kültürsüzleşme ve idealsizleşmedir.

Osmanlı devleti zamanında yalnız mekteplerinin değil fakat tekkelerin, camilerin, katta kahvehanelerin birer kültür yuvası olması ve şimdi bu durumun kalkması, maalesef maarif lerimizin de gençlere yeterli Millî Kültür ve Millî Şuur verememesi ve kültürsüzleşme ve idealsizleşmede önemli rol oynamıştır.

Kültür emperyalizmi'nin ikinci safhadaki amacı nesiller arasında büyük uçurumlar meydana getirmek, genç ile ihtiyarı, aydın ile halkı birbirine yabancılaştırmak, hattâ düşman etmektir. Bu konuda da çok başarılı olunmuş: Kavramlarda, özlelerde batılı toplumların

kendilerine has eğilimlerinden etkilenen ve onları kopya eden aydınlar, gençler öz kültürlerinden ve geleneklerinden kopmayan halkın, yaşlıların kültürel yabancılaşması başlamış ve aydınlar ve gençler kendilerini batıya daha yakın hissederek, halkta onlara yabancı gözüle bakmaya başlamıştır.

Kültür emperyalizmi'nin etkisi ve tesiri sadece yalnız gençler üzerinde olmaması tüm millet bunların bariz şartlandırma politikasının etkisi altında kalmıştır. Kendi geleneklerinde, geçmişinde ve yaşantısında gansterlik kovboy-lukla bir alakası olmayan Türk seyircileri Yeşilçam'da ve TV yayınlarında beyin yıkayıcı yabancı dizi filmler, yabancı yapımlı zararlı çocuk yayınları seyredilmeye zorlanmaktadır. Moda, müzik, basın bunların istekleri ve hattâ emirleri doğrultusunda gelişmektedir.

Sonuç olarak batılılaşma ve Tanzimat Osmanlı'nın denize düşüp yılanla sarılmasıdır. Hak'ı bırakıp batılı'ya sapmadır. Hastalığı zehirle tedavi etmedir. Hasta canlanmak, iyileşmek şöyle dursun büsbütün kötüleşmektedir. Çünkü doktorların teşhisi yanlıştır. Bu yanlışlık bile, bile kasıtlı olarak yapılmıştır. Hayat iksiri diye hastaya sinsi, sinsi ölümlü şurubu içirilmştir.

Fakat bütün bunlara rağmen belki de bir mucize eseri olarak millet hâlâ dayanmaktadır. Anadolu halkı hâlâ öz kültürünün köklü etkilerini taşımaktadır. Kültür emperyalizmi'nin etkisi altında kalmadan, Türk İslâm kültüründen kopmadan batı kültürünü bilen bir gençlik mevcuttur.

Bu gençlik mazisinde emperyalizmi'ni tekestin olmadığını bilmektedir. Üç küt'aya hükmetmiş İslâm damgasıyla mühürlenmiş o iman sahiplerinin gayelerinin dünyayı sömürmek değil; Allâh'ın adaletini yeryüzüne yaymak olduğunu, NİZAM-I ÂLEM olduğunu bilmektedir.

Istanbul Spor ve Sergi Sarayı, 25 Nisan Pazar günü Çağ'a İslâm'ın nefesini üfliecek mücahidlerin an'anevi «Millî Gençlik gecesi»ni yaşadı.

MTTB Genel Başkanının 20.30'da konuşmasıyla başlayan gece, haykırış ve heyecan temposundan zerre kaybe meksizin, geç vakitlere kadar olgunluk içinde sürdü. «Müslüman Türkiye», «Mücahid Başkan» sloganları arasında kürsiye çıkan MTTB Genel Başkanı Rüstü Ecevit, sık salkış ve sloganlarla kesilen, heyecanlı konuşmasında, Hast Çağ'a, İslâm'ın nefesiyle, Millî Gençliğin dirilteceğini söylerken hain ve fesat mihraklarında sonunun yaklaştığını belirtiyordu.

MTTB Genel Başkanı Rüstü Ecevit'in konuşması:

Muhterem misafirler, kıymetli mesai arkadaşlarım ve muazzez İman davasının yegane temsilcileri Müslüman Türk gençliği... Hepiniz, ananevi gecemize hoş geldiniz.

Geceler vardır uykuyla geçer, sarhoş kusmuqlarıyla lekelenir. Geceler vardır, ihtiraslar çağıldar. Geceler vardır dirilişe gebe dir, İman olur şehri İstanbul fethedilir, miraçlar mucizeleşir, ateşkedeler İman, putlar devrilir. Bu gece de; gençliğimizin yaptığı gazalardan ne kâr edip putlarına hesabını yaptığı ve tebcil ettiği bir sölen gecesi.

Dahilde ve hariçteki çıkmazlar, buhranlar, ihtilaller, insan kırılmaları, anarşiler, putlar uğruna yapılmış merasimler ve 20. asrın diravunlarına yapılmış modern hizmetleri; bir otoritenin, bir dünya görüşünün olmayışından tevliid edegelmektedir.

Baktıkça batan bir gençlik, bir cemiyet, bir devlet ve bir dünya var. Elbette ki, bunlar olacaktı. Çünkü; «Nizam-ı âlem» gayesiyle İsrailat yapan idare yoktu. «Devlet-i Âliyenin yıkımı ve liderliğin reddedilişi ile nizam-ı âlem bozulmuştu. Dolayısı ile buhranları ve anarşiyi körükleyen, bunların yegane müsebbibi bir bürokrasi ve bir elit tabaka doğdu. İslâm âlemi dağıldı, başsız kaldı. Bunlar geleceklennini temina altına almak için her abesi meşrulaştırdılar, men İktidar irfanını, medeniyetini yağma ettiler. Milletün yüzü gülmedi, İman bozduklar. Saf kan attan katır üretmeye başladılar. Romatizma İhtilalleri çeken bir nesil yetiştirdiler. Bu onların sulhta yetiştirdikleri 25 milyon gençlikti. Bu bürokrasi, İslâm âleminin başında, batılı İhtilallerinden aldığı taktiklerle despotça icraatta bulundu. Kırıldan fazla karalayıcılar. Neron'un kılınıcı gibiydiler. Hapishaneler, darağaçlar, katliamlar ve meydanları kanlarını doldurduğu mazlum millet, İhtilal edilen namuslar, elit tabakanın batılıya sunduğu faturalar idi.

Her masum hareketi, her islâmi hareketi, genç nesillere umacı gösterdiler. Şüpheye ve inkara münce olan binlerce genç manen ve maddeten mahvedildi. İşte bütün bunları bilen, hain ve sahtekârlarla farkeden bir gençlik var karşımızda.

Eyl... Medeniyetten bahsedem. kanunlar satan; zenci beyaz İhtilalleri yapan; Türkistan'da, Kırm'da, Musul'da, Hind'de, Mısır'da Eritre'de, Filipinler'de, bugün de Sudan'da, Müslümanların kanını İhtilallerin sürgün eden; batı ve onun usakları, nesebi gayr-i sahib çörekli... İslâm âlemindeki İhtilalleri karakolların; Müslüman, Türk gençliğin tarafından feshedilmeğe, geri alınmağa, zaptedilmeğe başlandı. Zevale yakın!...

Vücut dışında ruh aramak yok!... Efendi aramak yok!... İhtilallerin avukatlığını yapmak yok artık!... Neden sınıf tezatlarının mülhem, ihtal mah devleti, iktisadi ve maarif sistemini, kısacası batıyı müdafaa ediyoruz. Mukaddes değerlerle, komünizmi aynı paralelde tutanların müdafii oluyoruz

«Dava tek ve ölmekse» kibri, kaprisi, ucubeyi, ihtirası bırakıp, egonun olmadığı, kılınçların ancak Hak'ın galebesi zımnında İhtilallerden fırladığı «Millî Gençlik» etrafında kenetlenelim. Şunu iyi bilelim ki «Millî Gençlik» meçhul askerlerin ordusudur. Tepeden imana almayanlar, çile çekmeden askı ve irfanını doğmyacağını iyi bilsinler!...

Bu ordudan bir nefes bile beslemeyenler!... İyi düşününüz. Cehennem bir kalıp İhtilaller taşıdığımızın farkında mısınız!...

«Bir gençlik beyliyoruz» diyordu. Mimarımız, çilekeş üstadımız, mücahid serdengeçtlerimiz. Bu mümeyyiz gençlik mümtaz eserleri ve mümessilleriyle size kendini takdim ediyor.

Ey müslüman Türk milleti!...

Bu nesilden ilham alınız.

Ey sahtekâr, ey hainler korkunuz!

Cehennem ve mahim çok severler, fesat mihrakları türeyelim!

EY HAST İSLAM'TI DIRILECE

Ey gafiller uyanınız!...
Ey insanlık! Ey hasta çağ!
Bu gençliğin nefesi ile dirileceğin günü bekle!...

«Büyük Doğu» «Üstad, üstad» sloganları arasında kürsiye gelen, tarihi konuşmasını yaparken, koparılan alkış fırtınasından ve karşısında patlayan İhtilallerden şikâyetçi olan Üstad Necip Fazıl'ın konuşması:

NUAZZIZ iman gençliği. Bugüne kadar çok lâf ettik! Benim bir tabiri var. Artık lâf yalama oldu. Yani aşınmış yivler üzerinde somunun olduğu dönmesi hiçbir noktaya varmadan sonsuzluk boyunca yerinde sayması, bu hal, fikir söz ve hareket arası muhtesem elektrik şelalesinin Türkiye elektrik şebekeleri gibi, her an keskinliğini kısırlığını ilân eden en tehlikeli akıbet. Fert ve cemiyet hesabına ne feci hal. Gafilin ibareti, memurun vehamet, cahilin cesareti, âlimin saadeti gibi her an akamete uğratan feci bir alışkanlık, kabuk tutma hali. Allah'ın mahî üklarına kurduğu bir tuzak. Bir imtihan tuzakı bu hal. Bu imtihan tuzakına düşmemek için lâzım gelen şuur ruhumuzda etsten şekillerle billûrlaştırılmıyca, ne yapacak, ne edecek ne desek boş. Bu şuur aşkla billûrlaşır. Ve aşk yarasanın kabuğunu herandemek ve sızmasını her an kesmek de şart.

«Ben Yunus'u biçireyim.
Batıdan ayaga yareyim

«Gelgör beni aşk neyledi»

Buraya kadar söylediklerim esas derecesinde kıymetli, ustad... Bu hayati, metod ölçüsünden sonra askeri bir kumanda usûlü-biyle «Doldur ve kapa» biçiminde ve en sert ve katı realite teması içinde esasa geçebiliriz.

Evet, «doldur ve kapa» kulağını göklere verip de bu sesi duymayana Müslüman denilemez. İslâmî 1396 yılının 24 Rebiül-ahır günü İstanbul Spor ve Sergi Sarayında topyekûn Türk yurduna ve

ÇAĞ! NEFESİYLE ÇIKSIN

İslâm âlemine avaz avaz haykırıyoruz ki, artık silâhımızı doldurup mekanizmasını kapamanın ve her an tetikte bulunmanın zamanı gelmiştir. Bu silâh manevidir. Ve en büyük aksiyonun eşliğinde madde ile iç içedir. Ve artık ulvîmücerretten kıyılarda, köşelerde, pısrık pısrık dert yanmaktan, büyük müşahhasa dönmenin, agoraya çıkmanın hem zamanı gelmiş hem de mekânı heykelleşmiştir.

Allah sevkilisinin vedâ haccında kızıl tüylü bir devenin üstünde akşam güneşi ufka yaslanıp mercan rengi göz yaşlarını dökerken yüzbin sahâbiye karşı söyledikleri bir söz var.. Bir İngiliz tarihçisinin «insan kelâmı hiç birdevir de bu yüksekliğe ulaşamadı!» dediği bir söz... Şu söz: «İşte zaman, devrini yapa yapa, çıktığı noktaya, başlangıç noktasına vardı! Gerçekten kelâm bu noktaya çıkmaz, bu noktada erir, ışık olur, ahenk olur. Bu sözde, kâinatın, o gün, yaratılış gayesine vardı, bu gayenin de İslâm ve son resûl olduğu hikmeti pırdar. Esas, muazzez imân gençliği; İslâm takviminin 15. asrına 4, ve 21. asra 24 yıl kala, bugün; zaman, ana gaye etrafında 1396 sene türlü helozonlarla devrini yapa yapa insanlığın maddede en marifetli, ruhta ise en hafakanlı demine kurtarıcı bekleyen, ikinci gaye noktasına, sona kadar geldi.

Fıkırdayan bir zift denizinde, görevleri ve kafaları kayıp, kolları göge doğru imdat isteyen insanlık, ne bulursa İslâmın 15. asrında bulacak ve bulduğunu Türk kaynaklı olarak elde edecektir. Kaynak tek ve mutlak o, kainatın efendisi... Onun mukaddes emânetini, asırlarca koruduktan, zaman ve mekânın zirve noktasına çıkardıktan sonra, 2 felâketli devre halinde, önce hikmetsiz yobaz ve peşinden nasipsiz kâfir elinde pörsütülmüş ve çöplüğe atılmış gören Türk şimdi onu bütün safvet ve hakikatiyle ihya etmek ve bu muazzam hamlenin yenikaynağı olmak memuriyet ve mesuliyeti altında bulunuyor. Evvelâ kendisine, sonra İslâm âlemine, en sonra da insanlığa sunulacak kurtuluş iksiri... Petrolde evvel, sondaj burgunu, beyin beyin ve yürek yürek daldırıp bu iksiri bulmak... Burada bozulup bütün İslâm âleminde bozulana, burada düzeltip, bütün İslâm âleminde düzeltmek... Dâva bu. Ve sonra Allah'ın Türk'e bahsettiği tarihî kader tecellisindeki imtiyazla tek noksanı olmayan bir tamamlık içinde batının karşısına çıkmak ve ona yaşanmaya değer hayatın örneğini vermek... Türk, şu haline rağmen bu kadar büyük bir teklif altındadır. Ve «Ya ol ya öl!» çizgisinin orta yerinde, şimdi, ölüm güdücülerinden sonra, hayat güdücülerini beklemektedir. Türk'ten, daha halli olmayan bazı İslâm ülkelerince, Türk'e atfedilen İslâm'a kıymış olma görüşü, üst yapıdaki yapıtıma şekillere göre tam doğru, alt yapıdaki ve temeldeki mânâlarına görece gerçeğe göre tamamen zıddır.

Mübarek kubbemizi tersine çevrilen bir limon kabuğu gibi, çukurlaştırıp, sarhoşların kusmuk hokkası haline getirenlere karşı alt ve temel yapı yepyeni, fakat İslâm ölçülerinden zerre feda etmez bir anlayış içerisinde ta tepy oturmayı bilcek ve intikamını Allah'ın «Müntakim» ismine ısmarlayacaktır. Ya müntakim! bizi intikamına memur et!

Günümüzde düşe düşe bit pazarındaki çocuk lazımlığı seviyesine kadar alçalan, «İnkılâp» vakıastının ne demek ve nasıl bir şey olduğu da o zaman anlaşılacaktır.

Buluştursunlar belki bir gün hesapta muazzez iman gençliği lâfını çok dinledik şimdi iş inkılâpta»

İslâm'da her asrın biryenileyicisi olduğuna göre 15. asır yenileyicisine çevre teşkil etme şerehi, tam 40 yıldır, suyu kan ve tuzu gözyaşından ibaret olarak ekmizd hamurlaşmasına çalıştığımız ve şimdi —namütenahi şükürler olsun— sayısının milyonları aştığını gördüğümüz, yeni nesle, Türk ruh kökünün davacısı nesle, senin nesline, sana düşüyor.

Mazi, hal ve istikbal hükmünü sen getireceksin- Tarihinden sahtelerle, gerçekleri ayıklamayı, bazı ölümler üzerindeki kubbeleri yıkıp, bazılarını üstüne kubbe çekmeyi sen bileceksin! Bu zamana kadar, kavanozunun camını yalayarak reçelini yediklerine inandıkları batı marifetini, çilesini çekmek şartıyla, nefse mal etme hünerine sen ereceksin! Ruhî tahakküm boyunduruğundan sıyrılınca, insan oğlunu burnundan halkalayan ve kendisini putlaştırın makinanın burnuna, «hakimiyet rhundur» halkasını sen geçireceksin! İsimlerinin sonu izm edatıyla biten, bütün mezheplerin, aradıklarını nerede bulacaklarını sen belirteceksin! İslâma çağ dışı diyen, tarih öncesi sen'i hayvanların çağ dışı diye anılacağı çağı sen açacaksın! Allah'a ve Resulüne yavaşır gibi olup da şeriatı red etmeye kalkışanların, «güneşe evet ama ışığına hayır» derecesinde bir abes temâli edici tımarhanelikler veya mantık dolandırıcıları olduklarını sen ispat edeceksin!

Hasılı İslâm'ın topyekün genişliğine madde ve derinliğine, ruh plânında sen temsil edecek, sevdirecek, yayacak, döşeyecek, cihazlandıracak, nakışlandırarak; ve dipsiz fezayı ören bunca yol arasında tekleştirileceksin!

İşte yer:

«Yol onun varlık onun gerisi hep angarya
Yüzüstü çok süründün ayağa kalk sakarya.»

Üstad Necip Fazıl'ın bu konuşmasından sonra, MTTB Turizm Müdürlüğü'nün davetlisi olarak, geceye iştirak eden, Suudi Arabistan Tahrân Petrol Üniversitesi talebeleri adına, asistan arkadaşları Hüseyin Güvelî'nin konuşması:

BİR kardeşiniz olarak İslâm hakkındaki düşüncelerimi ve hayat tarzımızı şu şekilde ifade edebilirim. Bildiğiniz gibi İslâmiyet sadece dille söylenen bir kelime değil fakat büyük vazifeler yüklenen muazzam bir gerçektir. İslâmiyet milletleri toplumları ve herkesi cehaletin karanlıklarından alıp en muhteşem noktaya yerleştiren bir deyişimdir. İslâmiyet, aciz ve mevzuatta yetersiz canlılar olan insanları kuvvetin daimi ve gerçek kaynağına yani Allah'ın gücüne bağlayan bir inançtır. O insanların birbirleriyle ve cemiyetlerin birbirleriyle olan münasebetlerini düzenleyen Allah'ın emrettiği hayat sistemidir. O sistem dini devlete ilme ve bugünün dünyasını ahiretimize bağlar. Böylece İslâmiyet insan hayatını düzenleyen yöneten kaidelerin kaynağı olan inançtır. İslâmiyet dayanağı lâilâhe illallah muhammedür resulullah olan medeni bir cemiyeti kurmuştur. Bu cemiyette muthakim Allah'tır. Ve kulluk onun içindir. İslâmın en büyük emridir bu bizim için. İnsanın insana ve Allahtan gayrısına kulluk etmesi en büyük küfürdür İslâm için. İslâm insanlığın bir araya gelmesini sağlayan inanç ve düşüncelerin esasını ortaya koyar. İslâm insanların akıl ve ruhlarına hitap eder. Mide ve şehvetlerine değil. Halbuki öteki beşeri dinler insanları biraraya getirmek için insanı aldatıcı geçici duyguları milliyetçilik ırkçılık mide vesaire gibi esas kabul eder. Ve bu düşüncelerde birleşmeyi hiç bir zaman İslâm kadar başaramaz. İslâm insanlara dünyada Allahın temsilcileri olmalarını emretmiştir. Bunu başarmalar için de insanlara bütün nimetlerini bahsetmiştir. Bu yönü ile İslâmiyet insanların en medeni toplumlarını gerçekleştirmiştir. Bugün gördüğümüz toplumlar bizim tarifimize göre gerçek manada medeni toplumlar değildiler.

Allahın müjdesi Müslümanların üzerine olsun.»

Programın konuşmalardan sonraki bölümünde, sahneye ilk çıkan Karslı aşık Şeref Taşkova «Yolumuz hak yolu, Göğsümüz iman dolu» diye başladığı türküyü dinleyicilerle beraber söyledi.

Gecenin sürpriz sanatçısı Yıldırım Gürses, Fetih Marşını ve Karadeniz türküsünü, mücahidlerle birlikte söyledikten sonra, «Allah'ın seçtiği kurtulmuş millet, Güneşten başını göklere yükselt» diye başlayan, Üstad'ın «Büyük Doğu» marşını bu gece için bestelediğini belirtti ve hep beraber temposuyla, Spor ve Sergi Sarayını «Büyük Doğu» marşıyla inlettii.

Gece, MTTB Spor Kulübü'nün karate ve Taekwondocularının gösterileri, Hasan Mutlucan, Aşık Murad Çobanoğlu'nun Serhad ve Kahramanlık türküleriyle sona erdi.

İKBAL'İ ANARKEN

Prof. Dr. Ali Nihat TARLAN

Hakkı sevenler ölmezler, bir diyardan başka bir diyara intikal ederler. Hakkı sevmek; kainat ki tabını okumak ve onun gösterdiği yol da yürümektir. Her kitabın bir ismi vardır. Kainat kitabının ismi de «AŞK»dır. u insanî bir aşktır. İnsana yakışan aşktır. Yani ilâhî aşktır. Hakikat aşktır. onun büyük mümes-sillerinden biri MEVLÂNÂ'dır, biri de onun hakiki müridi olan İkbaldır.

Evet hakkı sevenler ölmez demiş-dim. İnsanlar vardır zamanın dışları arasında bir FONDAN gibi girerler. Bir anda ezilip parçalanır yok olurlar. İnsanlar vardır, o dışların açısında bir granit parçası kesilirdir. Zamanın dışlarını parçalar, onu boğarlar ve... ve yaşarlar.

Bu da bir nevî ebediliktir. Bu insanlar tahtlarını insan mefhumu üzerine kurmuş tacidardır. Çünkü onlarda herşeyden evvel insan sevgisi gelir. Sevginin vatanı gönüldür. İKBAL maalesef madde dışlıları arasında hakiki bünye ve şerefine anbean yitiren garb âlemine gönül meşalesini yükseltenevârlıktır. Bu meşaleyi MEVLÂNÂ'nın manevi ölünden almıştır.

İKBAL: Bütün dünya milletleri arasında bize en yakın dost olan Pakistan'ın medeniyet bayrağıdır. Pakistan ile aramızda ise din kardeşliği, kan kardeşliği vardır. HİKMET: Müminin gaib olmuş devesidir. Neşefe bulursa allır. Son asır, hikmet hazine-i ikbalde bulmuştur. İkbal ise az evvel söylediğim gibi bizim din ve biz raz da kan kardeşimizdir.

Aşk sevincinden nefret etti: «Aşk ile bağı hın olan biri dünyaya geldi» diye. Hüms, güzellik, «Beni görebilen bir göz doğdu» diye heyecanlar ürperdi.

Yaradılış: «Kaderin zebunu olan kainat içinde kendindeki kudretleri keşfeden biri bu fani âleme ayak bastı» diye birbirine girdi.

Ezel karanlıklarına dünyadan şu haberi getirdi: Ey perde arkasına gizlenen hakikatler, korkan ve titreyen o perdeyi alışıya eden biri hayata kavuştu.

HAYAT: «Bütün ömrümce toprak içinde çırpıdım. Nihayet bir fucevher ele geçirebildim» diye bahtiyarlığını ilan etti ve İkbal doğdu.

LAHORDA mütevazî bir evde bir büyük müslüman ölüm döşeginde, etrafında ağlaşıyorlar. O; çağlamayın hakkı bir müslüman ölümü mütebessifle karşılıyor diyor. Ve gülecek hayata gözlerini kapıyor.

Doğduğumuz zaman biz ağladık etrafımızdakiler gülerdi, ne bahtiyardır o insanki ölüm döşeginde etrafındakiler ağlasın o gülebilsin. Çünkü o: vazifesini yapmış bir insanın huzuru ile, ter temiz, Halik'inin huzuruna çıkıyor.

Alim doktor Muhammed İkbal mületlerarası şöhrete sahip büyük bir mütefekkiridir. Eserleri garb dillerine tercüme edilmiş ve medeni dünyanın bir çok yerlerinde Nisan ayı içinde onun hatırasını anmak için toplantılar yapıldı.

İKBAL: İslâmî ilimleri, derinden derine tetkik etmiş şarkın iki büyük dilin Arapça ve Farsçayı öğrenmiş bir İslâm âlimi, Hembiric ve Münih üniversitelerinde felsefe ihtisası yapmış garbin büyük tefekkür merhalelerini dolmuş bir feylosof ve mütefekkiridir. Münih üniversitesinde doktora imtihanını vererek felsefe doktoru payesini kazanmış ve nihayet Konya'daki Mevlâna türbesinde, O âlem-i mürşidîs huzurunda diz çökmüş m'anen ondan el

almıştır. Aralarında uzun asırlar ve mesafelere rağmen maddî bir sünbül halinde İkbal'i bir makam taşı ile Mevlâna huzurunda görüyorum.

Aley-i illiyinde ruhları kucak kucağa idi. Çünkü muazzam ilmi, kültürü ve ruhu ile O. Mevlâna'yı çok iyi anlatmıştı. Her eserinde muhakkak onu anar, kendini bir zerreye, Mevlâna'yı bir güneşe benzetir. Aynı zamanda büyük bir şair ve gönül adamı olan İkbal, muazzam eserlerini Farsî ve Ordu dillerinde yazmıştır. Bu eserlerin çoğu Farsçadır. Bu sebeple İran, İkbal'i her milletten önce tanımıştır. Büyük İran edebasından Sair Nefsini onu şöyle anlatır:

«Büyük şair ve mütefekkir, zamanın yürüyüşünü değiştiren insandır. Ci han tarihinde bu başarıya Eflatun İslâm âleminde Ebu Ali Sofiya, Mevlâna ve bun zincirin son halkası da İkbal'dir.»

Son asrın büyük İran şairi Melik-üş Şuera Bahar, İkbal hakkında şöyle diyor:

«Ben İkbal'i son dokuzyüz yıl zarfında İslâm âleminde yetmiş gaziler, âlimler ve ediplerin bir hulesası olarak görürüm. Bu asır İkbal asridir. O, bizlere üstün gelen tektir. Sanki O, şairin ayakta duran bir heykelidir. Hepsinin üstündedir. Onun önünde şairler bozguna uğramış bir ordudur. İran için Firdevsi ne ise, Pakistan için İkbal odur.»

Bir Türk, bir müslüman, bir münevver ve bir insan olarak İkbal'i tanımalıyız. Çünkü İkbal en büyük Türk dostudur. HİVO müslümanları bizim za ragün dostlarımızdır. Felâket günlerimizde bize ellerini uzatmış zaferlerimizle de en büyük sevince düşmüşlerdir. İslâmî yükseltecek milletin Türk mil-

leti olduğuna inanmışlardır. İkbal ise milletin kardeşi Pakistan medeniyet âlemine açtığı şerefli bir bayraktır. İkbal, akademinin 1957'sinde o muazzam varlığını hatırasını ta'ziz için Karacido tertip ettiği merasime ben de o toplantıya riyaset etmek üzere davet edilmişim.

Orada Mevlâna Haliz adında de gerli bir şair ile tanıştım. Mevlâna Hafız, Pakistan milli marşını yazan şairdir. Bana aynen şöyle dedi:

«Ben otuzbin beyitlik bir şehâ-me-i İslâm yazdım. Bunun otuziki bin beyiti İslâm uğrunda en büyük kabranın hakları gösteren en ağır felâketlere katlanan Türk milletine aittir.»

Pakistan bizi bir lider olarak tanıtır. Müslüman olarak İkbal'i tanımalıyız. Çünkü İkbal, İslâm âleminde içtihad gayesine ulamış bir müslüman âlimidir. Şarkî ve garbî selâhiyetle ta niyan bir insandır.»

Bir münevver olarak İkbal'i tanımalıyız. «Çünkü İkbal, muazzam bir şair, beynelmîlel bir mütefekkiridir.» Ve nihayet bir insan olarak İkbal'i tanımalıyız. «Çünkü İkbal, insanlığın hakiki mânâsı olan gönül gülesini garbî, garbî yükselten insandır. O madde medeniyetin dünyayı felâkete götürdüğünü anlayan ve gören insandır. Hakiki medeniyetin İslâm, Ruh ve tasavvufunda bulunduğunu ispat eden insandır.»

İkbal'e asrın Mevlâna'sı ünvanı verilmiştir. O hekimlerin bülbülü, bülbüllerin hekimidir.

Bütün hayatı ilâhî aşk destanıdır, İkbal çok büyüktür.

İnsanlığın varlığı ile iftihar ettiği bir dahidir.

Ruhu şâd olsun..

MTTB

Sinema Klübü

Müstehcen Neşriyat ve filmler hakkında rapor

sinemasına ait ilginç bir tespiti aktaralım.

«Seks filmleri, 7. sanat dalı sinemanın dö külen yapıları oldu.» başlığı altında yayınlanan yazıda şunlar yazıyordu:

«60 yıllık Türk sinemasında neler seyret-medik ki, dramdan, komedisine, ringosundan, cangosuna kadar.

Bu filmlerin kimini beğendik, kimini ten-kid ettik. Ve 60 yılda kendi imkânlarımız çapında bir sinema yaptık. Ama 1975 yılı Türk beyaz perdesi için bir —utanç tablosu— olarak hafızalarda kalacaktır. Evet... Edep ve ahlâk-ın bir sükut yılı olmuştur 1975. Türk sinema-sı için...

7. Sanat sinema rezil edilmiştir. Sanat yap-tığını zanneden, anadan üryan bir takım... kızlarıyla film çevirdiğini zanneden ve bunla-ra iğrenç isimler bulan prodüktörlerle 1975 yıl-ında Türk sinema seyircisiyle alay edilmiştir. Seksiz seyirciyi çok cezbedeceği ve sinema kol-

tuklarının sanatsever (!) seyircilerle dolacağı plânlanmıştır. Ve bu tutum içerisinde gerçek sinema kaybolup gitmiştir.»

Evet.. TV nin yaygınlaşmasından sonra si-nek avlayan Türk sineması, konu sıkıntısı, ekon-omik krizler vs. den zaten bunalmış, kendine bir yol arıyordu. Menfaate dayanan ilişkilerin, sorumsuz insanların diyarı yeşilçam bu suur-suz patlamaya can simid gibi yapışmış görün-üyor. Cemiyetin batması pahasına bu iğrenç is-tismardan para kazanmak peşinde hemen he-men bütün sinemalar çok ucuz maliyet ve ki-sa zamanda çevrilebilen adı seks filmleri oyna-tıyorlar. İçinde buldukları cemiyete kuyru kazdıklarını ve ergeç kendi kazdıkları kuyruya hep beraber batacaklarını düşünmeden, sadece sinema salonlarını doldurmaya bakıyorlar. Ar-damarları çatlamış birkaç insanlık, koskoca bir gençliği mahvetme pahasına sadece kesele-rini düşünüyor.

Yerli film yapımcılarının bu yöne yönel-melerine sebep, toplumun içinde bulunduğu buhran ve bu buhrandan payına düşeni almak isteyen maddiyata düşkün düşüncedir. Günü-müzde Ali Poyrazoğlu, Sermet Serdengeçti, Ay-demir Akbaş, Mine Mutlu, Arzu Okay, Figan Han gibi aktör ve aktristlerin rol aldığı ve Tak Fişi Bitir İşi, Civciv Çıkacak Kuş Çıkacak, Ye Beni Mahmut, Parçala Behçet, Ayıkla Beni Hüstü vs. gibi filmler artık ahlâk ve namus duygularını yok etmiş durumdadır. Bu aslında filmcilerin idia ettiği gibi TV. karşısında yeni-den bir diriliş değil yerli sinemanın iyice bat-masının işaretidir. Zira aile ve hanım seyir-ciler bu filmler yüzünden sinemadan kopmuş durumdadır, VBe artık bu iş bir rezalet halini almıştır.

Toplumun bilhassa gençliğin içinde bulun-duğu seks bunalımından faydalanmak isteyen bu çıkar çevreleri önceleri asıl niyetlerini giz-lemişler ve sözde sanat ve eğitici film adı al-tında Helga Sevişiyor, Mutlu Evlilik, Genç Kız lık ve Ötesi, Evlilik Bağları, gibi diğerlerinden farklı fakat neticede yine seks sömürsü için yapılmış filmlerle başlanmıştır. Günü-müzde bu filmlere rağbet fazladır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Nefsinin arzularını en gemi azya almış şekilde tatmine çalışan bugünün ihtiras-lı insanlığı, bu zaafı yüzünden topyekün bir felâkete sürüklendiğini ne zaman gö-recek? Tarih esref-i mahlukat olmaktan çıkıp hayvani arzularıyla haşır neşir olmuş cemiyet-lerin acı sonlarını gözler önüne sererken ne-dir bu gaflet? Acaba insanlık maddenin ver-diği bunalımdan kurtuluşu herşeyi unutmak, hayvancasına yaşamakta mı arıyor? Şehvetin girdabındaki insanı, sürüklendiği felâkette kim kurtarabilir? Bedendeki mikrop gibi için-deki cemiyet kemire kemire çökerten bu in-sanlık tarihine hiç de yabancı olmayan mik-rop nice insanın, nice ailenin ve nice cemiyet-in başını yemedi mi?

Tarihin her devrinde insanlığın fitratî ica-bi cinsi arzularının ve şehvetinin kolayca esi-ri olduğu görülmüştür. Bu yüzden aklı selim sahibi insanlar, idareler bu zaafı toplu ah-lâkı ile sınırlamışlar, böylelikle ferdî ve cemiyetî doğabilecek tehlikelerden korumaya çalış-mışlardır. Diğer taraftan bütün mevcudatı ya-ratan ulu Allah; yarattığı mahlukun zaaf ve eğilimlerini en iyi bilen olmak hasebiyle in-dirdiği ilâhî emirlerle insanoglunun hayatını bir düzene sokmuştur. İnsanlık ise ademden beri bu ölçülerden ne zaman uzaklaşsa felâ-kete, helâka sürüklenmiş, yaklaştığı oranda hu-zur bulmuştur. İnsanlık tarihi bunun canlı mi-salleriyle doludur.

Bugün de bütün dünya ve özellikle Batı dediğimiz maddeperest küfür milleti devletler böyle bir cereyanın şiddetli tesiri altındadır. İkiyüz senedir batılılaşmak sevdasındaki Türkiye ise, bir zamanlar frengi hastalığını al-dığı Batıdan aynı saflıkla «müstehcenlik» şey-tanını da bağına basmaktadır.

Batı ülkelerindeki yaygın fuhuş ve müs-tehcenlik salgını bir ölçüde anlamak müm-kündür. Çünkü uyguladığı hayat düzeni ve an-layışı böyle bir neticeyi tabii olarak doğura-caktı ve doğurdu da. Ya Türkiye? Batının çü-rüyüşünü ne kadar anlamak kolaysa, Türkiye-deki olan biteni anlamak da o kadar güçtür.

«Türk sineması» ve «Türk sinemasında müstehcenlik mevzuuna girmeden önce, son günlerde bir gazetede yayınlanan 1975'te Türk

Kültür Sarayı (1): Yahudi Manuh'in geliyor, Çingene Baron Oynuyor.

NEREDE DEMOKRASİ

Şehmuz KARTAL
M.T.T.B. Batman Teşkilatı
Başkanı

Komünist diktatör, kurtuluş bayramında ülkesi halkına son mesajını okuyordu. Stadyumu tıklım tıklım dolduran halka şeref tribününden hitap ederken, birden kalabalık içerisinde bir hapsüme sesi işitilir. Bunun üzerine konuşmasını yarıda kesen Diktatör, hiddetli bir tonla ve fırayını bir tavırla kendisini dinleyenlere:

«— Kim o hapsiran! Çabuk çıkın » der. Fakat topluluktan çıkamaz.. Herkeste bir telaş, çevrede âdetâ ölüm sessizliği. İlk defa sözlerine tiyaret edilmediğini gören ve bir anlık durumun verdiği hiddetle suratı suratı şekilden şekile giren Diktatör, tekrar sorar:»

«— Kimdi o hapsiran! Çabuk çıkın diyorum.. Aksi halde hepinizi mahvederim...» Bir müddet bekledikten sonra, hapsiran kişinin ortaya çıkmadığını görünce, beyninin üzerine kan boşanmış bir halde hemen yanbaşında duran eli silahlı muhafızlarına ilk emrini verir:

«— Birinci sırayı temizleyin!..» «Emre itaatkâr olan muhafızların açtığı yayılım ateşi sonucu, elli kişi cansız yerde.. Bu manzara karşısında bile istifini bozmayan fakat suratında mânasız bir ifade, dudaklarında iğrenç bir tebessüm ve elinde mesaj kâğıdı olduğu halde gene topluluğa seslenir

«— Eğer hepinizin gebermesini istemiyorsanız, hapsiran kişinin kim olduğunu çıkaracaksınız!..» Bu sefer de aranan kişinin ortaya çıkmadığını gören Diktatör, suçlunun —Hapsiran Kişi— tezelden bulunması için muhafızlarına ikinci emrini verir:

«— İkinci sırayı da temizleyin!..» Muhafızların bu defa açtıkları yayılım ateşinin diğheği öncekinden daha teydi. Yüzelli ölü.. Bu sırada tam üçüncü sıranın temizlenme emri çıkmak üzereyken, kalabalık arasında,

ihhtiyar belı kambur bir adam, düsmemek için elindeki bastonu kendine destek yaparak ve ağır adımlarla şeref ibününe yaklaşır. Halk, olayların yarıttığı tesirle âdetâ şok geçirmiş bir vaziyette beklerken ihhtiyar, Dktatöre;

«— Sey O hapsiran bendim..» İhtiyarın ağzından bu sözleri işiten Diktatör, zafer kazanmış bir kumandanın takındığı tavırla, ceketinin sol üst köşesindeki cebinden mendilin içi karır, terini sildikten sonra mütebesim bir yüzle ihtiyara bakar ve;

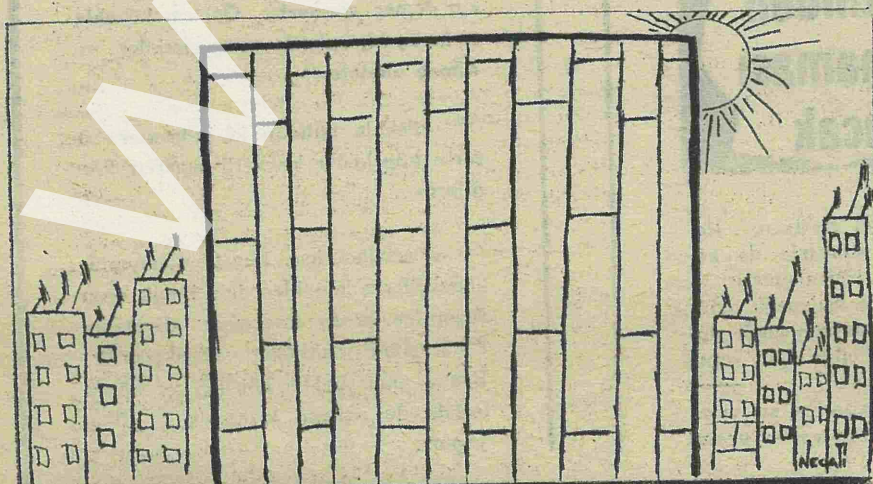
«— Hay çok yaşa htyari...»

Yukarıda anlatılan hikâyenin mizahi yönü bir kenara itilirse, günbundan pek farklı değil. Eğer misal vermek istersek Eritre'yi, Filipinler'i ve Batı Trakya'yı gösterebiliriz. Buralarda yaşayanlar, hergün değişik taktiklerle öldürülmekte ve topluca katledilmektedirler. Mevcut düzenler, basmasın insanları ölüme mahkûm eden suçlarının ne olduğunu sormalar.. Yorgu organları ölüm fermanlarına imzayı basarken mutluluklarını da ifade etmekten geri kalmazlar.

Ya Palikarya usaklarının yaptıklarının ne demeli. 1963 yılından bu yana Kıbrıs'ta öldürdükleri insanların kaçınılmaz mahkeme huzuruna çıkardılar?. Hiçbirisini insanlık adına zincirleme olarak işlenen bu cinayetler devam ederken, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi, maddeleri ile birlikte arivlerde küfleniyor ve belki de farelere yem oluyordu. Bu beyannamenin altına atılan imzalar ise gene onlara, güya insanları âdilâne bir şekilde idare eden o emperyalist güçlere o katillere aittir.

Güya halkın kendi kendini idare etmesi demek olan Demokrasiden bahsedilenler, insanları bir başka türlü katlediyorlar. Onlar modern anlayıştaki katillerdir. Demokrasi ellerinde âdetâ bir lâstik gibidir.. İstedikleri yöne çekerler. Nitekim kaynağını aplikaryadan alan Demokrasi gene doğduğu yerde ve diğer bazı devletlerde tecavüze uğramıştır. Mes elâ İberik Ya-

(Devamı 12. sayfada)

Kültür Sarayı (2): İslam Ufkeleri Zirve Konferansı Yapılıyor..

FATİH SULTAN MEHMET HAN VE İSTANBUL

Mehmet Bosat

Uç kıtaya hâkimiyetin dağıtıldığı cihanın idare merkezi olmayaya layık bir beldeyi Allah'ın sevgili Peygamberi, Hak dinin gazisi ve amilleri olan Müslümanlara nasip olacağı takriben Fetih'ten 800 yıl evvel yukarıdaki hadisle müjdelemiştir.

Evet.. Peygamberimizin bu hadiseden 800 yıl sonra İstanbul, 29 Mayıs 1453 Salı günü o mübarek kumandan, o mübarek asker ve o mübarek emirle fethedilmiştir. Bugün Fetih'in 523. yıldönümünü kutluyoruz. Milletçe bunun sevinç ve mutluluğu içindeyiz.

Cennetmekân Fatih Sultan Mehmet Han, Müslüman Türk Hükümdarlarının en büyüklerinden ve dünya çapında ilim ve irfana hizmet etmiş en büyük devlet adamlarındandır. 27 Recep 835 Hicri — 30 Mart 1432 Milâdi yılında Edirne'de doğdu. Babası II. Murat Han, annesi Hüma Hatundur. Fatih, altı lisan biliyordu. Mühendis idi. İlim meclislerinde bulunmaktan hoşlanırdı. Manisa Sarayında toplanan ilim adamlarından Arapça, Farsça, Fransızca, Lâtince, Yunanca ve Sırpçayı öğrenmişti. İslâm Hukuku, Tasavvuf ve Divan edebiyatında büyük başarı ve ilerleme kaydetmiştir.

Fatih Sultan Mehmet Han, babasının ölümünden sonra Hicri 855 — Milâdi 1451 yılının 18 Şubatında tahta oturmuştu. O sıralarda 21 yaşlarında idi. Fatih'in tek gayesi Bizans'yı kıp, İstanbul'u fethetmek ve memleketi ortasından ikiye ayıran Bizans duvarını kaldırmaktı. Hemen Fatih hazırlıklarına başlamış, Rumeli Hisarını 4 ay içinde inşa ettirmiştir. Edirne'den 23 Mart 1453 günü hareket ederek 6 Nisan günü İstanbul önüne gelerek karargâhını kurmuştur. Cuma vünü namazdan sonra muhasara harekâtına geçileceğini askere bildirmiştir. 11 Nisan günü toplar mevzilerine yerleştirilmiş, 18 Nisan'da Adalar fethedilmiştir. 22 Nisan gecesi karadan yürütülen ve Fatih'in ustaca bugüne kadar tarihte görülmemiş plânı ile Türk filosu Halic'e inmeyi başarmıştır.

Ertesi günü bunu gören II. Konsantant Fatih'e müracaat ederek sulh teklifinde bulunmuştur. Yüce Fatih cevaben: «Ya ben Bizans'ı alırım. Ya da Bizans beni alır» demiştir. 23 Mayıs günü Fatih Bizans İmparatoruna son defa olarak teslim olmasını teklif etmiş ve red cevabını almıştı. 27 Mayıs'ta Fatih'in başkanlığında toplanan harp meclisinde İstanbul'u Fethetme karar verilmiştir. O gece çadırlarda bütün ışıklar yanmış, kendisiyle beraber herkes Allaha dua etmiştir. Şafakla beraber hücum başlamış surlardan açılan gediklerden civanmert Türk evlâtları içeri girmişler ve Ulubatlı Hasan şahinler gibi Halic surlarına tırmanarak bayrağı dikmişler.

İşte 28 Mayıs'ı 29 Mayıs'a bağlayan gece Fetih Harekâtına başlanmış ve 29 Mayıs 1453 Salı günü İstanbul Fatih Sultan Mehmet Han tarafından fethedilmiştir. Fatih, üç gün sonra beyaz atı üzerinde ve muhteşem bir kalabalıkla Topkapıdan şehre girmiştir. Doğru Ayasofya'ya gitmiş, secdeye kapanarak ve Ayasofya'nın mihrabında dua ettikten sonra Farsça şu beyiti okumuştur:

«Örümcek, Kayser'in sarayında perde darlık yapıyor, Baykuş Efrasyab'ın köşkünde nöbet tutuyor.»

Avrupa'nın ortaçağı artık iyice yaşlanmış, yaşlandıça bunamış ve çan çekisiyordu.. Yeni bir çağa girmek için bekliyordu âdetâ. İstanbul'un Fethiyle karanlık ortaçağ kapanmış ve yepyeni bir çağ başlamıştır. «YE-NİÇAG».

Yüce Fatih'in mefküresi, aksiyonu, dünya tarihinde oynadığı rolü, devletlere ve eserlere sığmayacak kadar geniştir.

Bakınız, Barron Garra De Vaux «İslâm ve Mütfekkirleri» adlı eserinde Fatih hakkında diyor ki: «Bu Fetih olayı, Fatih Sultan Mehmet Han'a tesadüfen veya Bizans Devletinin zayıflığı yüzünden müyesser olmamıştır. Tam aksine, bu büyük Sultan, ica beden tedbirleri daha önceden hazırlanmış ve devrinin ilimlerinde hakkiyle istifade etmiş olduğundandır. Kulandığı topları kendisi döktürmüştür. O devirde hiçbir ülkede bu toplardan yoktu. Bu topun güllesi 625 Kg. ağırlığında idi. Atış mesafesi bir mil kadardı. 1609 Mt.) Karadeniz'e yağlı kalaslar üzerinden 70 parça gemiyi Kasımpaşa cihetinden denize indiren ve bunları bizzat kendi müazzam dehasıyla bulan o büyük şaheser yettir.»

Yine bir Avrupalı olan Zorzo DELFIN ise, «Della Letteratura Veneziana» (Venedik'in Asil Aileleri) adlı eserinde bakınız ne diyor:

«Büyük Türk Hükümdarı Fatih Sultan Mehmet, mütenasip vücutlu, son derece temkinli, kararında sebatkâr, her işte son derece atılgan, şerefli bir büyük insandır. Uyanık zekâli, soğuca, sıcağa, yorgunluğa, açlığa ve susuzluğa tahammüllüdür. Sert ve keskin konuşur, kimseden korkmak, zevke ve sefaya yanaşmaz. Büyük Tanrı'nın bir olduğuna imân eder, bu inanç ona babasından kalmıştır. En büyük sevk ve arzu ile bilgi edindiği şeyler coğrafya ile askerlik sanatıdır. Hüküm sürmek arzusu büyüktür.»

ZORZO DELFIN devamla: «Bu büyük Türk Hükümdarının emri üzerine umumi bir tebligat nesredildi. 28 Mayıs günü savaşa girişilecekti. Bütün ordu hükümdarın bu emrini işitmez, neşe ve sevinç içinde (İi Alla Macometh Rosollola). Yani Allah Vardır, Birdir ve Büyüktür. Muhammed de Allah'ın kulu ve Resulüdür; Deyip kendilerinden geçip bağırıyorlardı. Üç gün müddetle bütün ışıkları ve mumları yaktılar. Gündüzleri oruç tuttular. Birbirlerini tebrik ediyorlar ve bu sevinçli haber üzerine birbirleriyle kucaklaşıyorlardı. İşte şimdi herşey Türklerin elindeydi, bir imândan olanların, birleşmesini hor görenlerimiz şimdi darmadağın edilmişlerdi.

Tanrı, Hristiyanların Tanrısı ve azizleri küçümsemesi, zalimce işlenen günahları, fahiş fiatla ve faizle ödünç para vermeler, fakirin kanını emmesi v.b. gibi kötülüklerimiz yüzünden bu şehri böylece bir cezaya müstehak kıldı.»

Dr. AUREL DECEI, (Genndios Skolarios'un İtikad - namesi)nde şöyle diyor:

«Fatih Sultan Mehmet, 29 Mayıs 1453'te İstanbul'u Fethetti. Şehri terkedenlerin, yahut korkudan gizlenenlerin yurtlarına dönerek Türklerle beraber, herkes kendi âdet, an'ane ve dinlerine göre serbestçe yaşayabileceklerini lân etti ve sözünde durdu.»

Napolyon Bonapart: «Yeryüzü bir hükümetin idaresi altında bulunsa, merkezi İstanbul olması lâzımdır.» demiştir. (Devamı 12. sayfa)

Cins köpekler, özel kliniklerde «75» liraya tıraş ediliyor

NECATİ

İhtan öldü diye istatistik bilgileri sıralamaya, Ne olmasın yani o kadar büyük baş hayvan telef olmuşsa, Kasaplar da et mi yok. Pahalya parası o lan alır. Herkes et yiyecektir diye kaun yok ya. Türkiye'de mahrumiyet bölgeleri var. Bu bölgelerin koyunları, kuzuları, çocukları ve insanları, veterinerlikten, doktorsuzluktan ölüyor. «Bakın köpek bakımı ve tıraş kliniği açan veteriner mi.» Anadolu'nun çocuklarının aşı olmadığını ufağın tek hastalıklardan telef olduğunu söyleyebiliriz diye övünürsen.»

«Bak bu gazete ne güzel yapmış. İyeyeceğine, köpeklere sene de 3 defa birinci sayfanın ortasına komandan ber. Ne güzel değil mi, Anadolu'nun renkli resim ve koca puntolarla ha edilmiş. Cilt ineklerinin koyunlarının resimlerini koysa da sene de şu kadar etlik hayvan telef oluyor derse, kıskırıcılık yapıyor olmaz mı, haberi okuyalım.»

demek memlekette pardon yalnız Nişantaşı'nda o kadar köpek varmış ki, bu kadar çok köpek için bir klinik açılmış çok mu yani.»

«Şimdiye kadar niye yapılmadı. Bu memleket kalkınmasında o kadar geri kaldı demek değil mi. Herifler şimdi uyanmışlar, köpek maması fabrikası yapılacak, o da yapılacak, daha temeli bile atılmamış. Köpek maması fabrikası yoktu da köpekler karınlarını nereden doyuruyordular diye sormanın artık karın doyurma usulleri kanunlar çerçevesinde meşrulaşıyor. Ha bak neden kediler maması fabrikası açmıyorlar. —Faşist iktidar— da onun için. —Oligarşik dikta— filan yapıyor. Bizim umudumuz'un kediler hastalığı ve bir sürü kedisi olduğunu bildiği için kediler maması fabrikası yapıyor. Bu umudumuz'un kedileri açmıyacak. Belediye reisinin ineklerinin sütleri ve kasaplardaki eğerler umudumuz'un kedileri için. Londra'da kendi işkembe çorbasını dahi kedilere veren umudumuz'un kedileri aç kalırsa umudumuz üzülsün diye faşist iktidar, kediler maması fabrikası açmıyor.»

«Sen bebek mamasından bahsedip kıskırtıcılık filan yapıyorsun. Bebek mama bulamıyorsa bulur yesin, bulamaz yesin, ne yerse yesin. Fakat köpekler için mama gerek. Köpeklere iyi bakmak gerek. İçinin hakkını almak için mücadele eden sendika ağaları, sokak gazetelerine patronları, emek istismarcısı bilim adamı yazar ve çizerler Nişantaşı gibi sosyalist semtlerde oturur. Bu zevatların köpekleri hasta olursa üzülürler. Üzüntüden iş emek lafı ve hususlarında yazıp çizip demek vermezler. Onların köpekleri ürsün ki, onlarda yazıp çizsinler ve demek verirler.»

«Pekala bilirsin ki, köpekler ürsün köpekçiler kuvvetli sanarlar kendilerini»

«İnsanları için kliniği olmayıpta, köpekçilerin köpekleri için klinik açan fütünden hesap soracağız diyorsun. Fakat şimdi kazanan köpekçilerdir. Sen o günü bekle, köpekçi ve köpekçilerle de uğraşarak kıskırtıcılık filan yapma.»

«Sende amma kıskırtıcılık filan yapıyorsun. Memleketimiz demokratik bir ülkedir, ve bu demokratik ülkedeki demokrasiden, köpek ve köpekçilerinde istifadeleme hakkı vardır.»

«Adam 5 sene ilkokulda okumuş 3 sene ortaokul, 3 sene'de lise ettimi 11 sene, 4 sene de veteriner doktorluk fakültesi etti 15 sene, Eeee, bu kadarına da müsaade et. Adam 15 sene okumuş ve de köpek tıraşçısı olmuşsa niye kızyorsun. Bak ki tıraşçılarda yağcılar vurgunu vuruyor, o da köpek tıraşçılığından nasibini alacak. Dernek adamın kafası çalışıyor.»

«Şimdi oturup surda kıskırtıcılık filan yapma. Doktorsuz, veterinersiz»

GENÇLİK AŞISI
Köpeklerin tedavi ve ameliyatlarının da yapıldığı kliniğin sahibi Dr. Recai Apak, "Köpek bakımı insan bakımından zordur ve bazı hastalıklardan öldürücüdür. Bu bakımdan sahiplerinin çok itina göstermesi gerekiyor. Kliniğimizde köpeklere sene de 3 defa aşı yapıyoruz."

köyleri, kazaları bırak, vilayet bile yapabiliriz. Fakat kazın ayağı öyle değil. Orası Anadolu, burası Nişantaşı. Demek Avrupa'da köpek tıraş bakımı ve güzellik klinikleri varmış, bizde de olmalı. Hem yalnız Nişantaşında değil, İstanbul, Ankara gibiyük şehirlerin nişantaşı gibi semtlerinde, ki bu semtlerin neresi olduklarını pekala bilirsin bana saydırma, en az bir kaç tane köpek kliniği olmalı. O semtlerde çok köpek vardır. Köpeklerin çok olduğu yerdede köpekleri tıraş kliniği açılmalı. Açılmalı ki Avrupalılara diyebilirim, bakın bizim köpekleri tıraş kliniğimiz bile var. Avrupalı olmak öyle kolay değil. Avrupalı sayılmak için köpekleri tıraş etmek gerekiyorsa, köpekler tıraş edilmelidir.»

Diyeceksin ki, şimdiye kadar da çok köpek tıraş edildi. Bu iş Türkiye de şu kadar zamandan beri yapılıyor

du. Doğru söylersin, haklısın, fakat zamanla özel klinik yoktu. Şimdi bu iş için özel klinikler açıldı ve köpek tıraşında düzen sokuldu. Sevinmeli değil

Nişantaşı'nda Recai Apak adlı bir veteriner doktorun açtığı, "Köpek Bakım, Tedavi ve Güzelleştirme Kliniği"nde bir köpek tıraş, insandan daha pahalı yapılıyor. Ancak, sadece tıraş için 75 lira alınmasına rağmen, klinikte köpek kuyruğundan geçilmiyor.

miyiz. Ama sen kıskırtıcılık filan yapıyorsun. Devlet, adamı 15 sene okutmuş ve veteriner doktor yapmış. Daha iyi ya adam bu işin mütehasısı. Bak ne diyor — Köpek bakımı insan bakımından zordur. — Gördün mü ya, veteriner böyle zor bir işi üstlenmekle takdir şayan bir iş yapmış oluyormu?»

«Yalnız Nişantaşı'nın köpekçilerinin tıraş ve bakım kliniği var. Ankara'nın Nişantaşı özelliğindeki bir semtinde olmadığına göre bu işte sosyal

Kocaeli'nde eşek ve at etinden köpek maması yapılacak

adaletsizlik var dersin haklısın. Hem Ankara'nın bir semtinde de köpek tıraş ve bakım kliniği açılmalı ki Ankara'nın köpeklerine haksızlık edilmiş olmasın derim. Ama sen göyle de miyör düpedüz kıskırtıcılık filan yapıyorsun.

«Ne lüzum var kardeşim, bu sene şu kadar hayvan açlıktan ve bakımsız

KÖRLER

KÖYÜN ortasında bir dibek var. Pardon köyün değil kasabanın. Belediyeliktir bizim köy. Aşağı yukarı bin hane filân; Alamanyacılar şehir haline getirdiler canım köyü. Eskiden sadece iki Cami ile bir de Okulun damları kırmızı kiremitli idi. Şimdi? OooohooOoooh! Herkesin evi kırmızı kiremitli. Köyün köy denecek halî kalmadı. Daha kara dağın başına TV vericisi mi, yansıtıcısı mı, her zaman zıkkım ise, o, yapılmadan damlar da televizyon antenleri sırtmaya başladı. Ha cıbabanın tepesine dikeceklerdi amma, Hacıbaba yol vermedi. Oh olsun, sevindim valla. Öyle sevindim ki, içime şarlatanın suları dö küldü. Hacıbaba başı gavuklu bir Evliya gibi dir. Yazı gış eksik olmaz depesinden gar. Bizim oraların en yüksek dağı Hacıbaba.

Ha. Dibek. Köyün tam ortasında. Güdele-sinden mi gelmiş, Gömülceden mi? Kentten, Şabanalağından, Ballıgayadan mı? Yoksa a-sarlık mı, nerden geldiği belli değil. Amma en azından beş altı asırlık koca bir taş di-bek. Köyün bütünsütlâşıkları bu dibekte dö-vülür. Dibegi şimdi ters çevirmişler, öyle du-ruyor

Dibeğin üstüne oturdum. Düşünüyorum. Etrafımda tavuklar gıldaşıyorlar. Canım sı kıldı, Bitişikdeki (bizim) evin damına çıktım; İçimden geldi. Bir Dellâl olup (yine içimden Milletin yüzüne karşı) bağırdım;

«— Ey ahâlî!... Duyduk duymadık deme-yin, sakın bir halt yemeyin, bana iyi gulak verin haaaaoooo!»

Ben içimden kendi kendime böyle mırıl-da-narak cozuldanıp dururken, kasabanın öbül yakasında Köyün eski Dellâlî bağırmaya baş-ladı

«— Ey ahâlî!... Duyduk duymadık deme-yin, söyleyeceklerime iyi gulak verin haaaaoooo!»
Evelinde oturanlar, yolda yürüyenler ve-yahud da o anda herhangi bir işinen meşgul olanlar, işlerini güçlerini bırakıp, sesin geldi ği tarafa doğru gözkuşak kesildiler.

«— Bögün, öğlenden soğna, çınarın altın-da, Millet bahçesinde, yarınlar kimin adlı bir gonfiras virilecektir. Bütün herkes davetlidir; Duyanlar duymayanlara söğlesin, bütün her-kes Millet bahçesine gelsin haaaaoooo!»

«— Ne gonfilânsıymış bu gıız?»

«— Ne bileyin been?»

«— Nögürüyon orda seen?»

«— Nögüreyin kirman eğiriyom.»

«— Kim vireceğimiş gonfilânsımı?»

Tam bu sırada aşşığıdan gelen Çavuş em mi, yaşlı kadınları aydınlattı.

«— Gonfilans değil, tonfilans değil, gon-firans.»

Çavuş emmi bu sonkelimeyi, üzerine basa basa söyledi.

«— Gonfiras ne Çavuuş?»

«— Gonfiras canım gonfiras. Gonuşma ya ni. Lâf ideceğimişler.»

«— Kimimiş bunnar?»

Çavuş emmi Bilgiç Bilgiç vecap verdi.

«— Purofüstürler, purofüstürler. Gazataci larda varımış yannarında.»

Dibeğin üstünde otururken içimde bir hi-kâye kurmaya çalışıyordum. «Ellerindeki değ-nek yordamıyla yollarını arayan bir kaç kör, elele tutuşarak Kentin göbeğindeki büyük mey dana doğru yürüyorlardı. Meydanın ortasında büyük bir taş vardı. Körlere bir taşın üstüne çıktı. Öteki körlere taşın etrafında hal-kalandılar. Taşın üstündeki kör, kasıla kasıla etrafına bakınarak kaskatı durduu, dur-duu, durdu. Taşın üstündeki kör kasıldıkaça katılaştı, katılaştıkça kasıldı ve derken yavaş yavaş donarak taşlaştı. Ötekiler de onunla bir likte katılaşıp taş kesildiler. Onlar oracıkta öylece kalakaldılar. Derken öbür taraftan bir kaç kör daha belirdi. Onların da ellerinde değ-nekleri vardı.

Çok dikkatli yürümelerine rağmen, ayak-ları bir taşta takıldı. Tökezlendiler. Az kalsın hepsi de yüzükoyu düşüyorlardı. Birbirlerine tutunarak dengelerini buldular. Körlere bir miıldandı.

«— Güneşi kaybettik Güneşi. Kör mü ol-duk ne? Artık önümüzü bile göremiyoruz.»

«— Hişşt.» dedi ötekisi, «Güneşten bahset-me. Güneşten bahsetmek yasak. Bilmiyon mu sen bunu? Gözlerimize mil çekerler sonra.» Körlere hep birlikte kıkırdaştılar.

«— Gözlerimiz zaten kör bizim. Mil çeker-lerseler, açılır bilki o zaman.»

Bu hikâyenin sonu bir türlü gelmedi. Dam dan indim, meydana doğru yürüdüm. Halk Mil let Bahçesine doğru akmaya başladı.

Saata baktım, daha epey var. Dibeğin üs-

tüne oturdum. Biraz önceki hikâyenin detayla-rını düşünüyorum. Önce bir isim bulma bu-na diye düşünündüm. Sonra bir kelime geldi aklıma. Körlere, Körlere neden taşlaştılar? Bu yük şehirlerde böyle kompozisyonlar pek çok. Hayalimde bile olsa, niye taşlaştılar Körlere? Neden kaskatı kesildiler böyle? Ben kendiken-dimle böyle pedelleşip dururken, tedâiller beni çocukluk yıllarıma götürdü. Biz küçükken bir yaramazlık yapınca, anamız veya ninemiz söy-le çıkışırdı.

«— Yapma evlâdım yapma, Allah daş ya-par.»

Çocuksu duygular içinde eskiyen yılları etrafında hissettim. Anam da oradaydı. Bir kentlin göbeğindeki taşın ve taşlanan körlere kuralavip dururken, kendimi yine o büyük yaramazlık mı yaptım ne, tam hatırlayamıy-orum. Anam bana çıkıştı:

«— Yapma çocukeğazım yapma, Allah daş yapar.»

Sonra da taşlanan körlere göstererek,
«— Gördün mü, gördün mü? Allah na sıl daş yaptı bunları bak.»

Sonradan gelen ve ayaklarına takılan taşla tökezlenen Körlere de oradaydılar. Ağlaş-ıyorlardı. Anam aynı sözleri bir kerre daha tek-rarlardı.

«— Gördün mü, gördün mü? Allah na sıl daş yaptı onları bak.»

İçimde bir titreme oldu. Kendi hatalarımı düşünerek taşlaşmaktan korktum. Şaşkın şaş-kın bakınıyordum. Körlere kâh gülüşüyorlar, kâh ağlaşıyorlardı. Ben şaşkın şaşkın taşlanan körlere bakarken, omuzuma bir el dokundu.

«— Suçlarının sonucu taşlaşmaları. İşle dikleri suçlar, günahlar ve ihanetler yüzünden Allah onları taş yaptı.»

Sesin sahibini göremedim. Kayboldu. A-namın sözleri kulaklarımdan gitmiyordu:

«Gördün mü, gördün mü? Allah nasıl daş yaptı onları bak.»

Bu sözü belki doksan kere tekrarladım i-çimde. İçim birdenbire doluktu. Ağlamaya başladım. Körlere de gülmeyi kesmişler, hüggür hüggür ağlıyorlardı. Öyle ağladıkları, gözleri yavaş yavaş açılmaya başladı. İçlerinden biri çığır gibi bağırdı.

«— Görüyoruuz, görüyoruz. Açıldı göz lerimiz, görüyoruz.»

İnanamadım. Keşki bu kadar kolay olsay-dı diye düşündüm.

Ben dibeğin başında otururken Halk, öbek öbek Millet Bahçesine gidiyordu.

Ben hikâyenin devamını kurarken, taşla-şan körlere çevresinde anamı gördüm. Anam benim orada oluşumdan habersiz, kendikendine mırıldanıp duruyordu.

«— Gudretine gurban olduğum Mevlâm Diler baş yapaaar, diler daş parasın.»

Beni görünce daha önceki sözünü bir defa daha tekrarlardı.

«— Gördün mü, gördün mü? Allah na sıl daş yaptı bunları bak.»

Ben böyle düşünüp dururken anam yanı-ma gelmiş de farkına varamadım.

«— Portisierler gelmiş gördün mü?»

diye sorunca İnkıldım.

«— Gördüm anacığım gördüm.»

«— N'azaman?»

diye şaşırıldı.
«— Daha önce başka yerlerde gördüm on-ları.»

«— Gidecen mi?»

«— Gıdecem.»

«— Gendine mukaat ol ak guzum. Sen bi-siy söğleme. Gonuşsunar giddinler.»

«— Merak etme anacığım sen.»

«— Gendini azbidemen bişiy söğlen de, deden gibi içeri dikallar seni de.»

«— Merak etme anacığım dikamazlar gay-ri, dikamazlar.»

Anamı ikna edene kadar canım çıktı. Yü-rüdüm. Anam eve gitti. Mahallelinin «Purofü-sür» «Porfüsür» «gonfilas» «gonfolos» dedikleri şey, bir kaç gazeteci ile, televizyon ekibinin birlikte yürüttükleri bir kamuoyu yoklamasıydı. Aynı ekib bunu haftalardan beri değişik Köy ve Kentlerde sürdürüyordu.

Ben Çınarın altına vardığımda, Halkın «gonfiras» dediği kısa konuşma bitmiş, sohbet, röportaj ve film çekme faslı başlamıştı. Bir gazeteci, yanındakilere dinden, ahlaktan ve ahl-retten bahseden yaşlı bir köylüye sordu.

«— İsminiz ne amca?»

Yaşlı köylü mikrofonun kendisine uzatıldı ğını görünce önce şaşırıldı. Sonra da.

«— Ahmad, ddei.»

«— Bu köyden misiniz?»

«— Şimdi buradayım amma, nasıl melme-kâtım burası değil.»

«— Ne iş yaparsınız?»

«— Gonduracılık.»

«— Ayakkabıcılık yani.»

«— Ha evet, ayakkabıcılık.»

«— Dındar mısınız?»

Köylüye şok tesiri yaptı bu:

«— Tabii, elbette, çok şükürki dındarım.»

«— Peki lâik misiniz?»

Yaşlı köylü içini çekti.

«— Hayır lâik değiliz.»

Gazeteci aynı soruyu değişik bir tarzda bir defa daha tekrarlardı.

«— Efendim ben, layıkmısınız demiyorum, lâik misiniz?»

Köylü bundan bir şey anlamadı;

«— Ne yayiki oğum, lâik değiliz dedim ya.»

Gazeteci lâfı biraz değiştirdi:

«— Pek neye lâik değilsiniz?»

Yaşlı köylü hırslanmıştı.

«— Allah'a lâik değiliz. Allah'a. Peygam berine, dinine lâik değiliz.»

Bu soruyu kime sordularsa aynı cevabı al-dılar. Hiç kimse «lâyıkız» demedi. Başka soru-lara geçtiler. O anda kalabalığın ortasında gö-züm, Köyün mütedeyyin Muallimi Kâmil Efen diye ilişti. Röportajcı mikrofonu Kâmil Efen-diye uzattı.

«— Mesleğiniz efendim, rica etsek? Öğret mensiniz galiba?»

«— Evet Muallimim.»

«— Son yılların talebe hareketleri ve top lum çalkantıları konusunda siz ne düşünüyor-sunuz? Olayları takib ediyorsunuz herhalde?»

(Devamı 12. sayfada)

KÖRLER

(Başarafa 11. Sayfada)

«Evet ve maalesef, üzülerek, içimiz bur kularak takip ediyoruz. Toplumumuz önemli ve elem verici, hatta bir bakıma büyük ölçüde kaygı verici büyük çalkantılar geçirdi. Bunlar henüz bitmiş değildir. Bunlara bir oldu bitti gözüyle bakmak da mümkün değildir. Psikolojik, sosyal ve kültürel bir depresyon var ortada...»

«Bu depresyonun sebebi ne size göre, çalkantıların kökeninde?...»

«Efendim, çalkantı temelden geliyor. Depresyonların sebebi, toplumdaki ruh boşluğundan ileri geliyor. Temelde çürüklük var. Türk toplumu yeni ve büyük çalkantıların eşiğinde sendeliyor. Bu güne dek görüp geçirdiklerimiz, bundan sonraki için, asıl büyük tufanın habercileridir.»

«Ruh boşluğu dediğiniz şeyi biraz açar mısınız? Nedir ruh boşluğu?»

«Tabii, elbette. Efendim, bu Millet, bi-

zim Milletimiz yani, kendi kültürüne, kendi örfüne bağlı bir toplumdur. Bu Millet bundan taviz vermez. Bu konu uzun süreden beri ihmal edildi. Millet kendi kültürü ile beslenmedi. Millet ruhu açtır. Millete uzun süreden beri batı kültürü verildi. Millet bunu kabullenmedi. Kendi kültürü de verilmediği için, toplum bünyesinde tabii bir açlık, açıklık, yani ruh boşluğu meydana geldi.»

«Çaresi? Yani bu boşluğu doldurmanın çaresi? Nasıl doldurulabilir bu boşluk?»

«Çaresi, rejimi, Millet'in mefkûresinin temelleri üzerine oturtmaktır. Bu Millet ne istiyorsa, Onu yapmaktır.»

Tam bu sırada, Köylüler tarafından hiç mi hiç sevilmeyen bir öğretmen evinde, köhne bir plâk dönüyor ve «yarınlar bizim» adlı bir teraneyi savuruyordu. Röpörtajcı bir espri patlatmak istedi.

«Ne desiniz, yarınlar kimin olacak?»

Bizim, Mülkiyeli Mücahid bomba gibi patladı.

«Yarınlar herkesin olabilir ama, bu şarkının anons ettiği firkanın olmayacak herhalde.»

Röpörtajcı bu soruyu sorduğuna pişman oldu.

«Niye, neden acaba?»

diye kekeleydi. Mücahid,

«Malûm, bu şarkı Rusyada imal edildi. Burada da malûm, malûm bir fırkayı anons ediyor. Ama yarınlar o firkanın olmayacak. Keşin söylüyorum bunu, tereddüt yok.»

Röpörtajcı durumu kurtarmak istedi. Şarkı kılığında önündeki bir Köylüye sordu.

«Ne dersiniz, siz ne düşünüyorsunuz?»

Köylü gürleri gibi konuştu.

«Tabii, elbet ben de aynı şeyi düşünüyorum. Hepimiz aynı şeyi düşünüyoruz. Gözlerimiz kör değil a beyim. Açıldı gözlerimiz açıldı. Kimin ne olduğunu belledik gayrim biz.»

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

KARININ %75'ini VAKIF HİZMETLERİNE AYIRAN bankamızı seçtinizse TERCİHİNİZ DOĞRUDUR...

FATİH SULTAN

(Başarafa 9. Sayfada)

E. BOURBEUIS: «Fransızlar, Haçlı seferlerinden vazgeçseler ve Trüklerin İstanbul'a gelmelerine göz-yumsalsardı, Ortaçağ daha erken biter, modern ve yeni çağlar daha erken başlardı» diyor.

Alman Tarihçisi DEISMANN diyor ki: «Fatih dünya tarihinde bir dönüm noktası yarattıktan sonra, Doğu ve Batının kapısında durarak, bu iki âlemin kültürünü nefsinde toplayan büyük bir insandır.»

İstanbul'un Fethi, kuvvetin kuvvetsize galip gelmesi değil, üstün âhlâk ve medeniyetin. dejenere olmuş bir ahlâk ve medeniyete galip gelme sidir. Bütün Avrupa tarihçi ve düşünürleri bu noktada birleşmişlerdir.

Gerçek fetihler, zulmü ve istibdadı kaldırıp, yerine Hakkı ve adaleti kaim kılmak için yapılanlardır. İşte Fatih Sultan Mehmet Han, fetih ettiği her yerde kan akıtmak yerine zalimlere karşı mazlumu korumayı Hak ve adaletis yılmaz bekçisi olmayı hedef edinmiştir. Bu yüce Padişahı öldürmek için Venediklilerin tertiplendiği 11 suikast netce vermemiş, nihayet 15'nci suikast ile bu Büyük Türk Hakanı bir Yahudiye zehirletirilip şehid edilmiştir.

Bizlere, maddeten ve manen değerli öğünlenecek kadar büyük bir mirası bıraktığı için, yüce ve eşsiz Hükümdar Fatih Sultan Mehmet Han'a Allah'tan rahmet niyaz ederiz.

Demokrasi

(Başarafa 9. sayfada) rımdasında olduğu gibi... Durum böyle iken, bazı sivri zekeli geçineler de insanlık için başka şekilde yönetim tarzı fikrini ileri sürerler. Ve bu yolda çalışmalar yaparak hattâ bazı kanun maddeleri de çıkarırlar. Fakat her nedense bilinmez, güya insanlık yararına olan bu kanun maddeleri ve yönetim tarzları, daha tatbikat safhasında iken yapımcıları tarafından çiğnenir ve tecavüze uğrar.

Kaldı ki, insanlığı kürr-e arz üzerine ayak bastığı andan itibaren bilmem kaç yönetim tarzı ile yönetilmiştir. Fakat kendi uydurduğu bu idare şekillerinin hiçbirisi ebedi olamamıştır ve olamayacak da.. Çünkü kâinatın temeli İlâhî Nizam olan İslâmî esaslar üzerine kurulmuştur. Sun'î ve yapmak olan kanunlar, insanı idare etmekten uzaktırlar. Ancak ve ancak Allah'ın kanunları insanı idare edebilir.

FETİH MİTINGİ

29 MAYIS'DA

BEYAZID'DA

MİLLÎ GENÇLİK MAYIS

SAYISI ÇIKIYOR

KIZILAY	ULUS	B. EVLER
AKAY	ASAĞI AYRANCI	ALTINDAĞ A. PAŞA
CEBECİ	ESKİŞEHİR	KARABÜK MERKEZ
ÇANKAYA	K. YAKA	K. ESAT MALTEPE
KDZ. EREĞLİ MERKEZ	ZONGULDAK MERKEZ	İSTANBUL BAHAİRİYE
YENİ MAHALLE	KARABÜK SÜBE	K. EREĞLİ SÜBE ZONG. SÜBE
İSTANBUL İRT. BÜROSU	İZMİR İRT. BÜROSU	KONYA İRT. BÜROSU

21 MAĞAZA - 3 İRTİBAT BÜROSUYLA

DAİMA HİZMETİNİZDEDİR.

GATI

ÇATI — HABER, YORUM, AKSİYON — AYLIK GAZETE
Sahibi: MTTB adına Genel Başkan Rüştü Ecevit, Yazı İşleri Müdürü: Necati Tuncer, Teknik Sekreter: A. Muvahhid Boyunegri, Fevzi Bayraktar, Grafik: Erol Abasız. Abone Dağıtım: Ali Yeniurt, Hüseyin Tuncer. Fiyatı: 250 kuruş. Abone 12 sayı için 25 lira. Posta Çeki: 20092150. Gönderilen yazılar basılırsa veya basılmıyorsa iade edilmez. Yazılardan Yazarlar mes'uldür. Yazılar kaynak gösterilmeden iktibas edilemez. İlanlar tarifeye tabidir. Her ayın son haftasında çıkar. Adres: MTTB Bab. Âli cad. No: 37 Çağaloğlu — İST. Dizgi Baskı: Asya Gazetecilik ve Ltd. Şirketi (FAZİLET) matbaası.

